

SPECIAL NUMBER

"NARADAR"

Published in connection with the
 Birthday of
 H. H. THE MAHARAJA

Published in connection Narada

കസ്തുര്യാദിഗുളിക.

കേരളത്തിലെ പുരാതന വൈദ്യകുലവംശങ്ങളിൽ മഹാസ്വരൂപം, വെള്ളി, മണ്ണ്, വാളം, പവിഴം, ഗോമൂത്രം, കപ്പലി മുതലായ മരുന്നുകൾ എല്ലാം വിധിപ്രകാരം ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതും അൻപതു കൊല്ലത്തെ നീണ്ടരോഗത്തെക്കൊണ്ടു് അനേകം പ്രാവശ്യം അന്ധരായിട്ടുള്ളതും അനേകം സ്വാകൃർമാർക്കും വൈദ്യന്മാർക്കും സ്വന്തം രോഗികൾക്കും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഉത്തരവാദിത്വം ഉള്ളതും മറ്റു് ഒന്നുമില്ലാത്ത കസ്തുര്യാദിഗുളിക (വായുഗുളിക) നേരിട്ടും വി. പി.-യായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും.

16 ഗുളികയടങ്ങിയ കുപ്പി റെഡ് B.R. 1.

പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ എങ്ങു്താമര ആവശ്യമുണ്ടു്.

എല്ലാ മരുന്നുകളുടേയും വിവരമടങ്ങിയ കൃതി ലാൽതാലൂക്കുപ്രകാരം.

ശ്രീധനപന്തരിമം ആയുർവ്വേദചാര്യൻ

പുത്തൻമുക്ക്, തിരുവനന്തപുരം.

ശ്രീധനപന്തരിമം ആയുർവ്വേദചാര്യൻ

*When you Visit Quilon
call at the*

"Raja Rajeswari Vilas"

Udipi Brahmin
BOARDING & LODGING

CHINNAKADA,
QUILON.

An Ideal House for Travellers with
up-to-date arrangements
Ghee & Gingely oil Preparations.
TRIAL SOLICITED.

PROP: K.R.K.A.

Fashionable Dresses are the Emblem of Modern
Civilisation.

Navagar & Co.,

Central Station Road,
TRIVANDRUM.

Stockists of:

READY MADE DRESSES

FROCKS, JUMBERS, SHIRTS, PANTS,
KNICKER, BUSTFINER, ETC.,
IN
SILK, COTTON, WOOL AND KHADI.

Agents for

Madura Dress Mfg. Co.
MADURA

WANTED

Distributors in all Towns of
Travancore State for Diamond Indian
Gold Flake Cigarettes.

Decent pay or Commission.

For full particulars

Apply with 2 annas Stamps to:-

M. S. Nayar & Co.

Sole Distributors, Diamond Indian Gold
Flake Cigarettes.

QUILON S. INDIA

ആവശ്യമുണ്ട്.

ഉടൻതന്നെ!!!

അങ്ങനെയൊരു റഡിമെന്റിയസ് ബ്രസ്സ്
കൊമ്പിട്ടുകുട്ടിയിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന വിദ്യുത
നിന്ദ്യ ഏജൻസിയാണു ആവശ്യമുണ്ട്. സൂപ്പർ
കറക്ഷൻ മറ്റു രൂപായുടൻ പത്രങ്ങൾക്കു മുമ്പെ
രൂപായും ശമ്പളവും നൽകുന്നതാണു്. ഉടൻ
നെ അപേക്ഷിക്കുക.

നവഗാർ & കമ്പനി

റയിൽവേ റോഡ്,

പാഴ്വരക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം.

A. Keshani Kutty.

Kali Kanna C. H.

Rohini Kutty C. H.

India C. H.

Sugan C. H.

Siraji C. H.

സ്വാരാജ്യം പോൽ സ്വാരാജ്യം പരിമിദ്ധവയമിതിന്ന് നമ്മൾക്കുമാവാം
സീമാരാജ്യൽ ഭൂതിപ്പും നിരുപമമുള്ളും മിത്രനക്ഷത്രജാതൻ
ആരാജിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ സുരതതസ്വരം, സർവസൗജന്യവാജ്ഞാ:-
കാമാജൽ പാൽപദത്തിൽ സകലതരമൊരുപോൽ ഭക്തിവൃദ്ധം നമിച്ചിൻ.

വർഷം

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 1 8 0
 പേസിൽ 2 0 0
 മാസവുത 3 0 0

പ്രസിദ്ധൻ ജി. കേശവൻ

വർഷം ൨.

കന്നി മാസം

പ്രതി ൨.

തിരുമമ്പിൽ

വഞ്ചിതവൃദ്ധന്റെ പുരകംകൊള്ളിക്കുന്ന പുണ്യപ്രഭുതം ഇതാ സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. പത്തുകൾ പുലർന്നു പുലരിയിൽ പ്രകാശമായിത്തന്നെ നിൽക്കുന്ന മലയാളവൃദ്ധന്റെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു് മലയാളവൃദ്ധന്റെയായി അന്നിരിക്കുന്ന അന്നിതിൽക്കൊണ്ടു്. ഉദയകാലത്തിൽ വിടർന്നു വിടർന്നു പുണ്യസഞ്ചാരങ്ങളുടെ പുതുപരിമളം പരക്കുന്ന മലയാളത്തിൽ ആനന്ദതരംഗങ്ങൾ ഇളക്കിക്കൊണ്ടു് അവയെ നടക്കുന്നു. കിളികൾക്കുള്ള കൂട്ടുകാരനായും അനന്തരകാലിന്ദ്രയെക്കൊണ്ടു് നിന്ദ്യ അനന്തരമായി പ്രവേശിക്കുന്ന മംഗളസംഗീത ധ്വനിയായും അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം നോക്കിയാലും ഒരു ആനന്ദോന്മാരും—ആസന്നമായ ഏതൊ മഹോത്സവത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ—കാണാം. അതേ; ധർമ്മരാജ്യത്തിന് ഇതിലുപരിയായ ഒരു ആനന്ദോത്സവം ഇല്ലെന്നു്. അനിത്യസംഗ്രാമണമായ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും സമുത്തമമായ സമത്വസംഗ്രാമണകൊണ്ടും ദൈവസമത്വമായ സമത്വമുള്ള നമ്മുടെ തിരുവിതരിങ്ങത്തിൽനിന്നു് ഇത് പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് തിരുവസ്സ തിരുവസ്സ സിനിമ ഇന്നാണല്ലോ. ഈ സിനിമയിലാണ് വഞ്ചിനാട്ടിന്റെ പുണ്യപുണ്യം അക്ഷരമെഴുത്തു് ഉളിച്ചുവെന്ന്!!!

അവിടുന്ന് വെങ്കോൽ ധരിച്ചശേഷം ഈ കാഴ്ചക്ക് അനുസൃതമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉൽക്കർഷകങ്ങളെപ്പറ്റി സൂചിക്കുമ്പോൾ നാകദൈവകുടുംബമായിട്ടുള്ള നാരദൻ പൊലും അസുഖാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. പ്രജാപതിയെപ്പോലും തിരുമമ്പിൽനിന്നു് ഉണ്ടാക്കിയ

അതിൽ ചങ്ങമ്പിള്ളി സുബ്ബയ്യപ്പൻ ഇനിയും കൈമാതാവ് പോകുന്ന ഭാവിഭാഗതയയങ്ങളെ
 ഗ്രീനിലാഭം എന്നും ചെറുതമ്പാലം നാളെക്കുട്ടി എന്നും പറ്റാത്ത പറ്റാത്ത കിരണമാകുന്നു.

[illegible]

உயிர்நிலைப்பாடுகள்

മണ്ണുതും മെഡ്ഡിയാൻ സമയംകൂടാതെ നവരാത്രിയോടൊത്ത് കർമ്മം ചെയ്തും പ്രാജ്ഞപ്രദം. ചെറിയതനപലിത്താണപാണിതൃശാലി, മെഡ്ഡിയാൻ ശ്രീ ബാലരാജക്ഷിനിപണയനിശം കാത്തുകൊള്ളട്ടെ സമൃദ്ധി- നാരുൻ, സമൃദ്ധിതൃശ്ശിൻ, സമൃദ്ധിതൃശ്ശിൻ, സമൃദ്ധിതൃശ്ശിൻ, താർക്കു കളു.

● 2009年。

பெய்தியாகக்கொண்டிருக்கின்றவங்களுடையவாழ்வுகளைப்பற்றி
 அந்தந்தவாழ்க்கைப்பற்றியுள்ளவர்களுக்குரியவாழ்வுகளைப்பற்றி
 விவரமாகவழிவகுத்துரைப்பதற்காகவாழ்வுகளைப்பற்றியுள்ளவர்களுக்கு
 விவரமாகவாழ்வுகளைப்பற்றியுள்ளவர்களுக்குரியவாழ்வுகளைப்பற்றி
 விவரமாகவாழ்வுகளைப்பற்றியுள்ளவர்களுக்குரியவாழ்வுகளைப்பற்றி

(ആനന്ദ ഉ. ഫ്രാൻ. ഓഫീസറായത് അധി), എ.

SIR C. P.

P. R. KURUP B.A. (Hons.) London.

C. Ed. (Cantab.)

M. R. S. T. (England).

At a Corner House in London, one day in September 1939, a 'motley crew' had gathered to eat with a friend, a noted Congressite from India. Among the company were a high Official of the India Office, a wellknown Bombay Communist, a Meerut prisoner—who had come over as one of India's delegates to the I. L. O., a Labour M. P., and a distinguished Bengalee who had been the Dewan of a major Indian State. The situation was so tense then that nobody escaped the War-scare even at the dinner-table. We too talked of the war and its possible reactions in India and this talk on the 'War and India' brought in the name of Sir. C. P. Few in that company would have agreed with Sir C. P. in politics, but all were quite sure that he was *the man in India for a crisis*—the man for quick decisions and bold action.

It is this agreement about certain traits in Sir C. P. that singles him out. He is no popular politician. In fact he never courts popularity. No public man in India has so successfully encountered so much opposition as the present Dewan of Travancore. All his great constructive schemes in British India were pushed through the teeth of opposition and he has had his share of it in Travancore too. Yet nobody is seen to better advantage when opposed. Sir C. P. is really at his best amidst opposition.

Sir C. P.'s many-sided brilliance is something that baffles many. A mathematics graduate, who distinguished himself in English, French and Sanskrit as a student, he starts life as a teacher of English and turns out to be by common consent **the greatest constitutional lawyer** this country has ever produced. The late Marquess of Willingdon who knew India better than any other British administrator, once told the writer that Sir C. P. was the **'brainiest man'** His Lordship had come across. An Australian Professor of English who happened to listen to him addressing a Colombo audience on 'Trends in modern Literature' wished that Sir C. P. occupied the chair in English at some University. His knowledge of French surprised those assembled when he, as India's representative to the League, addressed a meeting at Geneva in *perfect French*. In fact there is no subject on which one could not listen to him to advantage.

'Nullum fere scribendi genus non tetigit
Nullum quod tetigit non ornavit.'

Sir C. P. is different from others in that he could see a little more into the future. That is why it has been his lot to plan great things and court opposition. His courage is the greatest factor on his side that has helped him to translate his schemes into action. His quickness in execution is perhaps his most outstanding trait as an administrator. His schemes have never been wasted. He believes that a good thing must be quickly done or not done at all. A C. P. scheme is vastly conceived and brilliantly executed. And no wonder, in spite of a slow moving Secretariat, Travancore has achieved so much during the five years that he has been Dewan.

Sir C. P. was never rich in the sense that he hoarded up money though he began life with a princely inheritance from his father and his monthly

income as a lawyer ran into five figures. He is noted for his lavish hospitality. Generous to a fault, he has helped friends and foes alike. He has been rightly called by a recent American visitor **'the most charming host in India.'** His givings have been regal and there is an **Epic Splendour** about the fact that to-day this man who could have had millions, has chosen to remain "as his mother brought him forth." He has given away everything.

At sixtythree Sir C. P. remains a picture of health and vitality. But for the news of his Sash-tiabdapoorthi it would have been difficult to believe that he has passed the three score mark. The hardest worked officer in the State, he spends over eight hours a day with official files and yet snatches four to five hours from what remains to spend with books. He is most up-to-date with his reading. With him study is a habit and it should be an encouragement to others in the State with whom study ends when employment begins, that Sir C. P. started the serious study of Tamil in which his scholarship today is undisputed, after the retirement age for Travancore officers.

The highest official in Travancore, he is with out any trace of 'Officialdom'. There is absolutely no pose about him and he remains refreshingly natural. An arresting personality of great intellectual eminence and scholarly attainments, Sir C. P. with the reformer's zest and zeal, remains essentially a man of action. That is why at the Corner House table on that day, persons who in politics stood as remote as the poles picked him out as **the man in India for a crisis**. And what is more—to know this man is a liberal education."

ശർമാസു ബാഠ

സകല വേദനകൾക്കും കൈകൾക്കും

ശൗഭാഗ്യം.

തലവേദന, നെഞ്ചുവേദന, കഫ
കൊട്ട്, മുത മുതലായവയ്ക്ക് ഏറ്റവും
ഇഷ്ടികരമായ ഫലം കൊള്ളാം.

സോൾ ഏജൻ്റുമാർ,

എസ്. ജി. ശർമാ ബ്രദേഴ്സ്,

കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം.

ഏകാ സ്ഥലത്തും സൗജന്യമായി വിതരണം.

സ്വന്തംകാഴ്ച

പ്രസിദ്ധീകരണം
പ്രേമലേഖനങ്ങൾ

C. K. M. P.

116 കർക്കി 11, 12 ലക്കം "നാരദർ" മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "സ്വഹതാപ സന്ദേശം", "എന്റെ ഭാര്യ", എന്നീ ലേഖനങ്ങളിൽ ചില വ്യക്തികളുടെ പേരുകൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതിന് ഞങ്ങൾ അവരോട് ക്ഷമ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും അപകാരം ഉള്ള ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ മനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത ലേഖനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ നിരപാധികമായി പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1941 ജൂലൈ മാസത്തിലെ "നാരദർ" മാസികയിൽ മാവേലിക്കര ഘോഷി ജി. റാഫ് മി. പരമേശ്വരയ്യയെപ്പറ്റി എഴുതിയിരുന്ന വാർത്ത പിഴക്കണമെന്നായിരുന്നു. അവിടെ അപകാരം പരമേശ്വരയ്യർ എന്ന് ഒരാളില്ല. പത്തനം ത്തൂർ എന്നൊരാളാണ് ഉള്ളത്. അപകാരം തെറ്റായ ഒരു വാർത്ത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ ചേടിക്കുകയും, അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളെ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1941 ജൂൺ ലക്കം "നാരദർ" മാസികയിൽ കൊട്ടാരക്കര പുതുവത്ത് സെട്ടു ആഫീസിലെ സർജന്റ് മി. ഏഴംകുളം നാഗൻ മീരാ നെപററിയെഴുതിയിരുന്ന വാർത്ത തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നറിയുന്നതിനാൽ അങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ വ്യസനിക്കുകയും, പ്രസ്തുത വാർത്തയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളെ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആവശ്യവും അനാവശ്യവും സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും തട്ടിവിട്ട്, എഴുതുന്ന ഭാര്യയുടെ ചാരിത്രവും നശിപ്പിച്ച് "സോൽക്കണ്ഠം" മറുപടിപ്രതീകരിക്കുന്ന "വിനീതദാസ"ന്മാരേയോ "വിനീതദാസി"കളേയോ വെറും ബിസിനസ്സ് ലാഭരക്ഷാർത്ഥം അധുനാതനപ്രേമ ലേഖനങ്ങൾ അഥവാ Love letters.

പാടില്ല; പാടില്ല; ഇവയിൽ സാഹിത്യമില്ലെന്ന പറയാൻ പാടില്ല. "എളയം എരി പൊരിക്കൊള്ളുകയും, "ജീവസന്ധാരണം" അസാധ്യമാവുകയും "ഭവതിയെ ഓർത്ത് നിദ്രാ രഹിതനാവുന്നതും" സാഹിത്യശകലങ്ങളല്ലാതെങ്കിൽ അവയിലും സാഹിത്യമില്ലെന്ന പറയാം. ആശ സകലവും അറുത്ത് അന്തരിച്ചാലെന്നൊന്നെ കൂടി തിട്ടപ്പെടുത്തി വച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കമിതാവ് കാമുകിയ്ക്കു എഴുതുന്നതിൽ സ്വല്പം ഭാഗം,

"പ്രാണേശ്വരി, മനുഷ്യനിൽ ഈശ്വരാംശം സ്ഥിതമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ 'അഹവും' ഈശ്വരൻ തന്നെ. നിഷ്കരുഷമായ എന്റെ പ്രണയം നിഷ്കരുഷം നിറഞ്ഞു നിൽക്കട്ടെ. നിഷ്കരുഷം—എന്നെ ഞാൻ പറയുകില്ല; അഹം ഭവനീയം.....ഞാൻ കറിനാതപമേറും മഞ്ഞുകൊണ്ടും കൃഷിച്ചതിന്റെ ഫലം ഇങ്ങിനെയോ?.....രണ്ടായാലും ഭവതിയുടെ ആശ്വാസജനകമായ ഒരു മറുപടി ഈയുള്ളവനെ മരണമണിനാദത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി കേൾപ്പിക്കാതിരിപ്പിക്കും....."

വേദാനിതിനിന്നും കുറച്ച്—(പതിവിൻ പഴിയുള്ള "മാപ്പിരക്കലം" തന്റെ ഭാഗത്തിന്റെ വിവിധരോഗ രീതികളും പ്രലപിച്ചശേഷം.)

എളയനാഥം.....വല്ലം ഇനി എനിക്കു സഹിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.....ഇതാ ഞാൻ

വാർസർവീസിന് പോകുന്നു.....
.....”

ഇത് പറഞ്ഞാൽ കാമിനി ഭയപ്പെട്ടു-
മെന്നും സഹതാപം കാണിക്കുമെന്നും ആണ്
ആ പ്രേമാരാധകന്റെ വിചാരം.

മിക്കവാറും കാവ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രേമലേഖനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. “ബിസിനസ് ലൈഷ്” ആണ് ഏറിതവയും. “കഴിയുമോ ഇല്ലയോ” “പ്രേമിക്കമോ ഇല്ലയോ” ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം. പിന്നെ എല്ലാം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കാവ്യവ്യവസായികളായ ഇളംകവികൾക്ക് ഈ “വൈദ്യോന്ത മുറി രണ്ടു” എന്നുള്ള നല്ലാർത്ഥി. അവർ തുടങ്ങും; ആരെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു അവരുടെ പേരിന്റെ പശ്ചാത്താപമോ, പ്രണയക്കൊഴുപ്പ് തുടങ്ങുന്ന വേറെ വല്ലാപങ്ങളോ തലക്കെട്ടും കൊടുത്ത് പത്രപം കയ്യിലിരുത്തി കവിത എഴുതുകയാണ് “മോഡേൺ മോഡൽ ഓഫ് ഫ്ലൂർട്ടിംഗ്” “അധുനാനുപ്രണയനരീതി”.

“കളിവളം” “ഫർമോണിയായന” ചിന്തയെ, “പ്രഷ്ണിനി” “കമുചിനി” എന്നോ “പ്രേമാരാധന” പ്രണയപ്പന്തുകളി “മാഗരോഗ പരായിന” എന്നോ കൈയെഴുതുകവിതകളുടെ ആന്തരമുദ്രയും ഇങ്ങിനെ വല്ലതും ആയിരിക്കാം.

ഡിഗ്രിയില്ലാത്ത, തൊഴിലില്ലാത്ത, മടിയാണ് ലേഡീപ്രഫസറും ലേഡീഡാക്ടറും ലേഡീക്ലാക്കിയും പ്രണയിനികളായെങ്കിൽ, അത് മേൽപറഞ്ഞ ചില Tricks കൊണ്ടാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, കാവ്യാസവാദനവും പ്രേമാസവാദനവും അതിന്റെ പുതുക്കഴിഞ്ഞു, “അടി” “ഇടി” “തൊഴി” “പണാപഹരണം” അസഹ്യമായ സന്താനവശ്വനമുതലായ തനിനിറങ്ങൾ കാട്ടുമ്പോൾ ആണ് നമുക്കു “ശകുന്തളകൾ” മനസ്സിലാക്കുന്നത് കാമലേഖനങ്ങൾ ഹരിശ്വരനാരോ, യോഗ്യന്മാരോ മദ്യപാനരാഹിതരോ ആണ്.

ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് രൂപയ്ക്കു 28½ പത്രം; 1 അഷ് 12 പൈസ—അതുപോലെ “ഭവതിക്കു മനസ്സുണ്ടോ സ്നേഹിക്കാൻ” അങ്ങിനെ ചോദിക്കുക, അതാണ് കരകൂട്ടി കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നത്. അത് അവിടെ നിൽക്കട്ടെ.

പണ്ട്, ഓരോക്കു താൻ ആരാധിക്കുന്ന രാഗിണിയോടുള്ള ആദരവും അദ്ദേഹമായ സ്നേഹബന്ധവും പ്രകടമാക്കിയത് കെട്ടുകെട്ടുകളായി കടലാസുകളിൽ എഴുതിത്തള്ളി ലോകമുഖത്ത് പറത്തിയിട്ടാണ്.

പഴയ ചിലകേളികേട്ട പ്രേമലേഖനങ്ങൾ ഒന്നുനോക്കൂ. അവയിലെ ആത്മാർത്ഥത എത്രമാത്രം!!

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായിരുന്ന ഹെൻറി എട്ടാമൻ “ആനിബാളിൻ” രാജ്ഞിക്കു എഴുതുന്നത്:—

ഞാനും എന്റെ ഹൃദയവും ഭവതിയുടെ സ്നേഹമസ്സണമായ കൈകൾക്കു കീഴ് വഴങ്ങുന്നു. നിന്റെ അസാനിദ്ധ്യം, ഞാൻ വിചാരിച്ചതിലധികം വേദന എന്നിലുളവാക്കുന്നു; ഏതുപോലെ എന്നാൽ ഉത്തരഭക്ഷിണരൂപങ്ങൾ അർക്കഭവനിൽ നിന്നും അകലുമ്പോൾ ചൂടുകറയുകയും തണുപ്പുവർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമോ അതുപോലെ.

ഭവതിക്ക് എന്നോടുള്ള നിസ്തീമമായ സ്നേഹാദരങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രബലത ഒന്നുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് എനിക്ക് ഭവതിയുടെ അസന്നിധാനത്തിൽ അത്രവളരെ വ്യഗ്രതയുണ്ടാവുന്നത്.

ഹൃദയനാഥേ, ഭയവുമെന്ത് നമുക്കു വേർപാടിൽ നീ അത്രവളരെ കണ്ണിതപ്പെടുത്തെന്നു മാത്രം..... ഞാൻ എന്നേയ്ക്കും നിൻറെതുതന്നെ.

മഹാനായ ജോൺ ചർച്ചിൽ (മാർബെറോപ്രഭു) തന്റെ പ്രിയതമനായ “സാറാജെനിങ്സിൻ” അയച്ച ഒരു എഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഭവതിയുടെ ആർജ്ജഭത്തിലും ഐശ്വര്യത്തിലും ആത്മാർത്ഥ

മായി സന്തോഷിക്കത്തക്കവണ്ണം,—അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്നിങ്ങനെയായി സന്ധ്യയായപ്പോൾ ഉണ്ടു്. നാം രണ്ടുപേരും ഒന്നിച്ചു് കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നതിനിടവരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദം അവർക്കു് നീയുമല്ലേ? ഭവതിയുടെ പ്രാപ്തമായ ഭീതിയിൽ പ്രഭാതം ചെയ്യാവുന്ന സന്തോഷമാത്രമേ ഞാൻ ആശിക്കുന്നുള്ളൂ. ഭവതിയിൽനിന്നും എന്നിങ്ങനെ ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ആനന്ദം എന്നെ അമർത്തുന്നതല്ലെന്നു് ചെയ്യാം.

വിശ്വവിശ്വതനായ “വില്ലാംകോൺഗ്രീവ്”, “അബ്ബല്ലാം” ആയ ഒരു കത്തിൽ അദ്ദേഹം അവളോടു പറയുന്നു:—

പ്രാണേശ്വരി, കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ നന്നായിത്തന്നെ നീ കിടന്നു. അതായിരുന്നു ഒരു കമിതാവിന്റെ അനുഭവം. അതിന്റെ നിശ്ചിതസമയം നിശ്ചിതമായും:—

എന്റെ ആത്മാവിനെ ക്ഷണനേരത്തേക്കു് പരമാത്മാവിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തി നിന്നിരുന്നതല്ലെന്നു് ലഭിച്ചിട്ടു്. എന്റെ മേൽ നിന്നുമാത്രം പൂർണ്ണാധികാരമുണ്ടു്. ഞാനും നീയും മാത്രമായി വിശ്വമായ ഒരു വിജയസ്ഥലത്തു് എത്തിയതായി എന്നിങ്ങനെയായി. (മാ അങ്ങിനെ സത്യമായി നടന്നെങ്കിൽ)

കോൺഗ്രീവിനു് അബ്ബല്ലായിലുള്ള പ്രേമം, കീറാസ്സിനു് ഫാനിബ്രാണിയിൽ ഉള്ളതിനെ അപേക്ഷിച്ചു് രണ്ടാംതരമായിരുന്നു. കീറാസ്സ്, ഫാനിക്കു് ഇങ്ങനെ എഴുതി:—നീ എന്നിൽ ഉള്ളവയെക്കൊണ്ടു് പ്രേമം എത്രമാത്രം അഗാധമാണെന്നു് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അതിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്റെ മനോവ്യാപാരം അതിനെ ഭയപ്പെട്ടു്. ഫാ ഇപ്പോഴൊഴി?——ഞാൻ നിന്റെ നേത്രങ്ങളിൽ ദിവ്യപ്രണയവും നിന്റെ ബിംബായ രണ്ടു് അനന്തരത്തിന്റെ കൈകൾക്കൊളിയും, നിന്റെ പാദപല്ലവങ്ങളിൽ പാവനതയും ആണു് ഒഴിക്കുന്നതു്. നിന്റെ പ്രേമ

സമ്പത്തിൽ ഞാൻപോലും അസുഖമുണ്ടാകുന്നു.——

നീ സമർപ്പിച്ച അന്തിമചുമ്പനും മറ്റു രതമും നിന്റെ അപ്പോഴത്തെ ആകാശസൗകര്യം പൂർവ്വത സന്ദർശിച്ചിരുന്നു.

അംഗലഗദ്യസാഹിത്യകാരനായിട്ടു് അഗ്രഗണ്യനായ മി. വില്യംഫോസ്ലിറാൻ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രാണേശ്വരിയായ “സാറാവാൾക്കിൻ” പ്രേമമേഖലനും എഴുതിയതായിട്ടുണ്ടു്. “ഏറ്റവും പ്രിയതമമായ നമ്മുടെ സമാഗമങ്ങളെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഭവതിക്കും എന്നിങ്ങനെ തമ്മിലുള്ള ഈ പ്രണയബന്ധം ഇത്രയധികം സുദൃഢമാണെന്നുള്ളതു് എന്നെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നില്ല. സുഖമേഖലയായതെന്തെങ്കിലും വലിയതായി വന്നു മറന്നിരിക്കുന്ന സൗമ്യമായ പരിമളം നിന്നെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ എന്നിങ്ങനെ സുഖമേഖലയിൽ ലഭിക്കുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽത്തന്നെ ഫോസ്ലിയുടെ ശോകഗീതത്തിലെ രണ്ടുവരിയും എന്നിങ്ങനെ വന്നു:—

So shalt thou find me ever at thy side
Here and hereafter, if the last may be.
എന്നു് ഞാൻ സമാധാനപ്പെട്ടു.

ആവശ്യമുണ്ടു്.

ഉടനേനി

ഞങ്ങളുടെ റഡിയോയിൽ “സൂപ്പർ കൾ വീടുകളിൽ കൊണ്ടുവന്നു വില്പനയിൽ” ഏറ്റുമാനൂരിൽ ആവശ്യമുണ്ടു്. സൂപ്പർ കൾക്കു് മറ്റു വസ്തുക്കളും പുത്തൻവസ്തുക്കളും ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

നവഗാർ & കമ്പനി

റയിൽവേ റോഡ്,

പഴയങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം.

മാനവോന്മാനതകരമായതും (പേററൻറ്)

എത്രതരം മോഹരോഗങ്ങൾക്കും പാലിച്ചു ഭിദ്യുതയുടേതും. മോഹം, അസ്ഥിസ്രാവം, ശൂന്യസ്രാവം, പൂയമോഹം, മുതലിൽ കലക്കൽ, പഴുപ്പും കേതവും കലർന്നുപോവുക, മുതലിൽ ഒട്ടും ഉണ്ടാകുക, ധാതുക്കളും, ശരീരം മെലിച്ചിൽ, സിഫിലിസ്സ്, ഇവയുമായ അളിന് ഉണ്ടാകുന്ന പണ്ണകൾ ഇവകൾക്കു കൈകളിൽ ഉള്ള പ്രസിദ്ധമായ സിദ്ധേന്ദ്രയായ മാനവം. അനവധി മോഹികൾക്കു കൊടുത്തു അതുതന്നെയായ പാലിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മോഹരോഗനിമിത്തം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുണ്ടാകാറുള്ള രജാദോഷം, ശൂന്യമോഷം, മുതലായവയേയും മാനവി ഗർഭധാരണാത്മകമായ ശുദ്ധകൗശലത്തോടു ഉണ്ടാകുന്നതുമാകുന്നു. മാത്രം—അതോലാമുതൽ ഒരു തോലാറാകും.

വിജ്ഞാപനം 1—൯ രൂ. 4 0 0

സുവർണാവസരം! :: :: സുവർണാവസരം!

നഗ്നപോയ ഒരുവനത്തെ വിജ്ഞാപനം വെള്ള

വിശേഷപ്പെട്ട ധാതുപുഷ്പിലേറം

പരിശുദ്ധമായ അമ്പൽ, സാലാമിസ്, മസ്കാ തുടങ്ങിയുള്ള ധാതുവൃത്തികളോടെ ഭവ്യരൂപം, അതാതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തിച്ചേർത്ത് ശാസ്ത്രരീതിയാ വളരെ നിഷ്കർഷയോടുകൂടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ ധാതുപുഷ്പിലേറം ധാതുവൃത്തികൾ ശരീരത്തിലും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഭവ്യരൂപമാണ്. ഇത് ശൂന്യസ്രാവം, ശീശ്മസ്ഖലനം, സ്വപ്നസ്ഖലനം, ലിംഗക്കുശലിപ്പും, രാജാദോഷം, ശരീരപുഷ്പി, വണ്ണപ്രസാദം മുതലായവകൾക്കു, അനിശ്ചയഫലം വെച്ചും. പേരുതന്നെ അനവർത്തിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് മുതൽ പറയാം. കാലത്തും രാത്രിയിലും അത് മുതൽ ഒരു തോലാവരും. പശുനിഷ്പയിലും.

കാൽറാത്തൽ കൂട്ടി 1-൯ വിജ്ഞാപനം 1.

എം. പി. കൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ,

ശ്രീകൃഷ്ണവിദ്യാലയം ആയുർവേദമാർഗ്ഗം

സർക്കാർ ആയുർവേദ ഗ്രാൻഡ് വൈദ്യശാല,

കോലാഹിസ്,

കൊല്ലം.

കോലാഹിസ്,

കോലാഹിസ് ധാതുപുഷ്പിലേറം ആയിരിക്കും.

വിജ്ഞാപനം.

ആയുർവേദസംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.

വിശദവിവരങ്ങൾക്കും ക്യാമ്പലാതിനും സ്റ്റാമ്പലാതിനും അപേക്ഷിക്കുക.

ROYAL BAKERY

Main Road, QUILON.

O
Y
A
L
B
A
K
E
R
Y

Birthday, Christening, Wedding, Presentation, X'mas & New Year Cakes a Speciality. Our Daily Test Keeps Royal's Pride Best.

Pound Cakes of all sizes, Small Cakes of all sorts, Tartlets of varieties, Sponge, Rolls & Cakes Biscuits of qualities, Buns, plain and sweet, made for special orders. Ours is unrivalled for quality and purity.

A TRIAL WILL CONVINCE YOU.

Our Bread is your best food prepared with finest pure ingredients according to Canadian Methods.

BEWARE OF IMITATIONS.

The Murali Institute of Engineering,

QUILON, TRAVANCORE.

Equip For Bright Prospects

ADEQUATE TRAINING
ENSURES YOU SUCCESS

Courses:

Radio Engineering
Electrical Engineering
Civil Engineering
Telegraphy

MODERATE FEES
INTENSIVE TRAINING

*For further particulars
please apply to:—*

V. P. Gopala Pillai,
MANAGER.

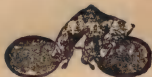
ആ പത്മസാഗരം

മെറഡ് ക്വിലൻ; കൊല്ലം.

ആരാഗ്യാത്തിന് അത്യന്തമം

ENQUIRE AT

Modern Stores for
Modern Glasses and
Musical Instruments

MAIN ROAD.

QUILON.

We Challenge Rs. 1,000/- (a wonderful invention)

MAGIC RING

This ring is prepared with the help of magic and mesmerism power. It works wonders. Any one who wears this ring will succeed in any object however difficult or uncontrollable it may be. It will save you from all kinds of dangers and diseases. There can be no effect of evil stars. The wearer of this ring will have a full control on a person (male and female) however hard hearted or proud (he or she) may be, and will become most obedient, rather feel distressed in absence. You will succeed in love, litigation, and service and acquire a lot of money. In short the ring will serve as a body guard. Try once and see its wonderful results at the very first night.

PRICE Rs. 1-15/-

(Postage extra.)

PRICE REFUNDED IF PROVED OTHERWISE.

HOUSE OF MIRACLES, Premgale,
LAHORE.

രാജൻ ഫോട്ടോ സ്റ്റുഡിയോ
മെലൻ റോഡ്, കൊല്ലം.

RAJAN PHOTO STUDIO

ARTIST PHOTO-GRAPHER.

SPECIALIST IN:

Photo Enlargement, Engraver, Half-tone Blocks,
Rubber-Stamp ■ Cinema Slide Etc. Etc.

MAIN ROAD, QUILON.

ഒന്നിന് രണ്ട്.

ശോഭനമ്മ, ഗൗരവ്നാഥൻ ബി. എ.

എക്സിയിസ് ഇൻഡ്രെക്ടർ ദേവനായകം പിള്ളയും ഓരങ്ങൂർ ശാരദാമ്മയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹമോചന രേറ്റു ഇന്നും പലക്കും അജ്ഞാതമാണല്ലോ. പിപിപിയികാസദ്രാശ്യം ചെറുബീജത്തിൽനിന്നും ജീവകാരുമായ വടവുകൾ കിട്ടിയിട്ട് പൊങ്ങുന്ന മാതിരി ഒരു നിസ്സാരസംഭവമാണ് അതിനു കാരണമായി ഭരിച്ചത്. പക്ഷെക്കൊണ്ട്, അതായത് ഭാഷാ യണിയും ഭരണത്തിനും ശീലാചരിയം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഭർത്താവിനെത്തന്നെത്തന്നെ മറ്റൊന്നും കലസിക്കുകയോ നോക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ ന്യായം ന്യായബോധം അബലാഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു തുടങ്ങി; പുരുഷന്മാർ കാണിക്കുന്ന തെറ്റു കണ്ടിടത്തുള്ള നന്നായ കറഞ്ഞു. മുക്കുക്കത്തിൽ വിവാഹമോചനം എന്ന ബാധയുടെ ആവിർഭാവവും ഉണ്ടായി. അതാണ് “അക്കാലമൊക്കെയും പൊണ്ണായി നമ്മുടെ— മയ്യേണ്ണിമാരിതാ മക്കണ്ണുപോകുന്ന” എന്ന് ഒരു കവി പാടിയിട്ടുള്ളത്.

ശാരദാമ്മയും ദേവനായകംപിള്ളയും അന്ത്യമുദാഴ്ചയിൽ ഏർപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് പരസ്പരപ്രേമത്തോടുകൂടിയിരുന്നതെന്ന് എന്നാണ് ന്യായമുള്ള ധാരണ. സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ നായതിനാലും, കലീനതപംകൊണ്ടും സമ്പത്തു കൊണ്ടും ഉയർന്നുപോയി കളിത്തനിയായിത്തീർന്നാലും, അയാൾ ഒരു Hen pecked (ഭാർത്താവിതം അക്ഷരപ്രതി അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ) വല്ലതോയിപ്പോയി എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞതയ്യോ. ശാര

ദയ്യായാതൊരു സ്വഭാവവൈകല്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെക്കിന്നെത്താണ് ഈ ദ്രുമിതി സംഭവിച്ചതെന്ന് ന്യായമായ ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. അതിനു സമാധാനം മനശ്ശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയും.

നാരിമാരെ നയിക്കുന്ന രീതി അനുസരിച്ചിരിക്കും അവരുടെ സ്വഭാവഗതി. തടാകജലംപോലെയാണ് മനസ്സിമാരുടെ അന്തരംഗം. ഇളക്കിയാലേ ഇളകൂ; കലക്കിയാലേ കലക്കൂ; ചുറ്റിപ്പിറ്റിച്ചാലേ ചുറ്റുകയൊള്ളൂ. ശാന്തമാണ് പാവമാണ് എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ച് കതിരുകയറിയാൽ സർവ്വാബലമാവും.

ഏകലോചനംകൊണ്ട് ഒരു രസവും പരമ്പരത്തോൽ അന്യരസവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ അനുഗ്രഹിതരായ കഥകളിക്കാർ കൊമ്പുകുത്താറുണ്ടെങ്കിലും സൂകൃഷ്ടം ആകലിൽ ഉള്ള പാടവും സ്തുത്യർത്ഥമത്രേ. പ്രേമജ്യോത്സ്നികയും, കോപസ്ഫുലിംഗങ്ങളും, പ്രതീകാരശല്യങ്ങളും, കാരുണ്യകാക്ഷങ്ങളും എല്ലാം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതിന് സമർത്ഥങ്ങളാണ് നാരിലോചനം. ശാരദയും അതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞതാണ് ധനമാസം രണ്ടാഴ്ചത്തെ അധിയിൽ ദേവനായകംപിള്ള പ്രിയതമയോടൊന്നിച്ച് കൊല്ലത്തു താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ അയാൾ സ്വമുറിയിലിരുന്ന് ധൂമപാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂതൻ വിനയപൂർവ്വം അടുത്തുചെന്നു. കസേരയിൽ മലർകിടക്കുന്ന ദേവനായകംപിള്ള മഹാസാമ്രാട്ടിന്റെ ഗൗരവഭാവത്തിൽ “ഉം” എന്ന് മുഖി.

ഭൃത്യൻ:—ഒരാൾ അങ്ങനെയൊക്കെയാണെന്ന് വന്നുനിൽക്കുന്നു.

ദേവ:—ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചില്ലേ?

ഭൃത്യൻ:—ചോദിച്ചിട്ട് ഒന്നുമില്ലെന്നില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണു പറഞ്ഞത്.

ദേവ:—വല്ലപെറ്റി ആലീസുമായിരിക്കാം. ശവങ്ങൾ! കഴിപ്പുവല്ലതും കാണിച്ചിട്ട് ഒട്ടുവിൽ സഹായത്തിന് ഇവയെവരും! പോകാൻ പറ.

ഭൃത്യൻ:—അയാൾ വരാത്തയില്ലെങ്കിൽ കസേരയിൽ കയറി ഇരിക്കുകയാണ്.

ദേവ:—ഡാം ബൾ! എന്തായാലും കഷ്ടപ്പെടുകയോ.

ആഗതൻ: എക്സയിസ് ഇൻസ്പെക്ടറെ കണ്ടിട്ട് എങ്ങനെയോ കാണിച്ചത്യാണെന്ന് കസേരയിട്ട് ഇളകിയില്ല. വല്ലത്തേ കൈ പൊക്കി വിനീതമായി സലാം ചെയ്തിട്ട് അയാൾ കല്ലടക്കുകയാണെന്ന് ചിലപ്പോൾ.

ദേവ:—(അലക്ഷ്യഭാവത്തിൽ) നിങ്ങൾക്കു എന്തുവേണം? ഒന്നുവേണമെന്നോ?

ആഗതൻ:—അത് മനസ്സിലായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാനുദ്ദേശിച്ചത്.

ദേവ:—എനിക്ക് വളരെ ജോലിയിരിക്കുന്നു. സമയത്തിന്റെ വിലയറിയാതെ നിൽക്കുന്നതാണ് തുടർന്ന് പ്രയോജനമില്ല.

ആഗതൻ:—എന്നാൽ തെളിച്ച പരത്തേക്കാം. കേൾക്കണം അന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾക്കെന്തിന് സന്ദർശിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. തുലാമാസം 18-ാംനെയിലത്തെ സംഭവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയില്ലല്ലോ.

ദേവ:—(അസഹ്യമായിരിക്കുകയോ) ഓ! ആ തീയതി ഞാനോർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്! നിങ്ങൾ എവിടുന്നുവരുന്ന്? തിരുനാൾ സംബന്ധിച്ച് ഉള്ളവരായിത്തീർന്നു എല്ലാവരെയും തുറന്നുവിട്ടു? എന്താണ് പറയാൻ വേണ്ടത്? തുലാമാസം പതിനെട്ടാമിയതിൽ പോകുമെന്നുവേണ്ടി എന്തോ, അല്ലെങ്കിൽ ദേ

വേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു ജാർജ്ജ് സാരി വാങ്ങിക്കൊടുത്തത് അന്നാണെന്നോ അതുവല്ല പരാശരൻ മത്സ്യഗന്ധിയുടെ വാസ്തവ്യതയോടൊപ്പം വെളിപ്പെടുത്തിയ സമയത്തുതന്നെ വാർഷികം അന്നാണെന്നോ മറ്റൊരായിരിക്കാം. സെമിനാൽ. കേൾക്കട്ടെ. കേൾക്കട്ടെ.

ആഗതൻ:—മനസ്സിലാക്കണം. കഴിഞ്ഞ തുലാമാസം 18-ാംനെയിലെ വെളിപ്പെടുത്തലും അതുവരെ എന്തിൽവെള്ളാൻ റോഡിനു സമീപം നിങ്ങളുടെ ഓഫീസിൽ കാർ കണ്ടു സാധുവായ ഇടവിട്ടിന്റെ പുറത്തു കയറിയിട്ട് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതും സംഭവിച്ചു. ഇപ്പോൾ ജീവനോടെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നത്. റോഡിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു കൂടി തെറ്റായി കാട്ടിയുകൊണ്ടുവന്ന കാർ നിങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മദർശനം എന്റെ പുറത്തു കയറി. അപ്പോൾ എത്ര ദേവായി നിങ്ങൾ എന്നെ കാർ കയറി ആശ്ചര്യപരിതാപത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി! രണ്ടുപേരും കഴിഞ്ഞു എന്റെ ചെലവിനും നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുമായി ഒരു നൂറു രൂപകൾ താമസം ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന നിങ്ങളെ വീണ്ടും ഇപ്പോഴാണ് കാണുന്നത്! നിങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റിയില്ല. ഞാനയച്ച രണ്ടുപേർ എഴുത്തുകാരെ മറ്റൊരാൾ അയയ്ക്കാനുള്ള മറ്റൊരു ഉണ്ടായില്ല.

ഇപ്പോഴിന്റെ വലതു ഭാഗം കഴിഞ്ഞു കൂടി കെട്ടിയിടുന്ന ഒരു തൂണിയിൽ തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന കത്തിനെപ്പോലെ വിശദമായിരുന്നു. എക്സയിസ് ഇൻസ്പെക്ടർ അവരോട് യോടെ ആ ശിഥിലകൾക്കായി നോക്കിയിട്ട് യോജിക്കുന്നതിൽ പരാജയം:—“ഫേ ഇപ്പോൾ വെറുതെ ഇവിടേവരെ വന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു. അന്ന് അന്നൊന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നില്ലല്ലോ. ലഹരി വല്ലതും ഉള്ളിൽ പെന്റിയെന്റുകൊണ്ട് വൃഥാ തോന്നിയതായിരിക്കണം. സാമരിയ. ഇവിടെ പോലീസിൽ ആളെടുക്കുന്ന എന്നു കേട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ

വന്നതായിരിക്കും. എങ്കിൽ സ്നേഹിതാ! നിങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യമില്ല.

ഇദ്ദേഹ്:—അപ്പോൾ അന്ന് ആ നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞത് കേന്ദ്രങ്ങളാകാതെയിരിക്കാനാണ്, ഇല്ലെ? നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചു നിങ്ങളിൽ കുറ്റം മുചത്താതെ ആ ഫേഡ് നാരായണപിള്ളയ്ക്ക് മൊഴിയും കൊടുത്തു. രക്ഷപ്പെട്ട എന്ന് സ്പഷ്ടമായതിനാൽ ഇനി എന്തും പറയാം. അഭിനയിക്കാം.

ദേവ:—എങ്കോ പപ്പക്കട്ടീ! ഓ! തന്റെ നശിച്ച പേര് ഓർമ്മയിൽ നിൽക്കുന്നില്ല—ഇതെവിടമെന്നറിയാമോ? കടക്കു പുറത്ത്.

ഇദ്ദേഹ്:—എന്തുവേണമോ വിളിച്ചു കൊള്ളണം, പേരു മാറിത്തന്നാൽ എനിക്കു കോവില്ലുകളിൽ കയറുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. ഒരു പക്ഷെ പപ്പക്കട്ടിയുടെ തത്ത്വവമായിരിക്കാം. ഇദ്ദേഹ്. എന്നെ മിരട്ടി അയച്ചുകളയാമെന്ന് വിചാരിക്കണം. (കൈ നീട്ടിയിട്ട്) ഇതാ ഈ ഇടം കൈ ഒഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതും കൂടി തട്ടിത്തക്കത്തു കളയണം. എന്തിന് ബാക്കിയിട്ടുണ്ട്? അശുപത്രിയിൽ കിടന്ന രണ്ടു മാസക്കാലവും എന്റെ കുടുംബം, ഒരു ഭാര്യയും രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളും പട്ടിണിയാണ്. അവരെക്കുറിച്ചെന്തിൽ ഒഴുവുണ്ടാകണം.

ദേവ:—എന്തുചെയ്യാം! എനിക്കൊരു ഭാര്യയുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾക്കും കുടുംബത്തിനും നേരിട്ട ദുരവസ്ഥയിൽ ഞാൻ ഹൃദയംഗമമായി പരിതപിക്കുന്നു. എന്നെക്കൊണ്ടു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നിങ്ങളുടെ അശ്രുധനാമിത്തം അന്നു വൈകുന്നേരം എനിക്കെന്തെല്ലാം അസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നു് അറിയാമോ?

ഇദ്ദേഹ്:—അതേ, സിനിമാ തുടങ്ങുന്നതിന് അരമണിക്കൂർ മുമ്പുമാത്രമേ ഹാളിൽ കയറാൻ സാധിച്ചൊള്ളൂ, കാരിന്റെ മുൻസീറ്റിലിരുന്ന ആ ജഗന്മാഹിനിയുടെ പ്രവാളാധരങ്ങളിൽ പ്യാപരിച്ചിരുന്ന മരുമാസം ഈ നിർഭാഗ്യന്റെ ചുട്ടനിണം കണ്ട് അല്പം റെന്

അമന്നിരിക്കണം. ഇതിൽ കൂടുതൽ അസൗകര്യം എന്തെങ്കിലും വരാനുണ്ടോ?

ദേവ:—(കോപത്തോടെ) താൻ പോയി കേസ് കൊടുക്കൂ. വേണമെങ്കിൽ കാരിന്റെ നമ്പരം അഡ്രസ്സും പറഞ്ഞുതന്നേക്കാം.

T. V. R. _____

ഇദ്ദേഹ്:—ഇനി കേസൊന്നും വരാനില്ലെന്ന് പുണ്യബോധ്യമുള്ളതിനാൽ ധൈര്യമായി എന്തുംപറയാം. പക്ഷെ ഒരളിയാൻ വരട്ടെ. ഞാൻ വിടുകയില്ല! പലിശയ്ക്കു് പലിശയും ചേർത്തു് ഒന്നിനു് രണ്ടായി വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇട്ടുപ് അല്ലെന്ന് വരണം. അന്ന് നൂറു രൂപാ താമരനേറ്റിട്ട് ഒരു കാശെങ്കിലും എറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ വേണ്ടുകില്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു് മനസ്സാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ— ഓ! നിങ്ങൾക്കു് മനസ്സും അതിനൊരു സാക്ഷിയും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാനാണ് മറയൻ—അന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പത്തിലൊന്നു തുക തന്നാൽ വലിയ അനുഗ്രഹമായി.

ദേവ:—റാസ്കൽ! കടക്കോ പുറത്ത്! നീ ഇടിച്ചായി വാങ്ങിക്കും എന്നല്ലേ പറഞ്ഞതു്. വാങ്ങിച്ചോ! എങ്കോ പാക്യം! ഇവനെ പിടിച്ചു വെളിയിൽ തള്ളാം—

ദേവനായകപിള്ളയുടെ ഭാവം പകർകയൽ ഭഗാശയനായ ഇദ്ദേഹ് മുററത്തെയ്തിറങ്ങി.

ഉദ്യാനസമുദായം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ബാലാസുരയായ ഒരു കോമളഗന്ത്രയിൽ അയാളുടെ നേതൃത്വം പതിച്ചു. അനന്തഗവേഷത്തെ വാലിക്കുന്ന കളിർത്തെന്നു് ആ തന്ദ്രാതിലകത്തിന്റെ അളകപാക്കുകളിൽ തത്തിക്കളിക്കുന്നതുകണ്ട് അയാളുടെ ഹൃദയനളിമത്തിൽ ഹിമജലസേചനാനന്ദനിയുണ്ടായി.

“കല്ലോലവില്ലിമടവാർ കലമരമിയാളെക്കല്യാണമല്ലവഴിയിൽ തടയുന്നതോത്താൽ.”

എന്നാലും എന്റെ ഉദ്യേശസാധ്യത്തിനുള്ള യത്നത്തിൽനിന്നും പിന്മാറാൻ പാടില്ല—എന്ന് സ്വയം മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ അ

വളരെ മുമ്പിൽ സധൈര്യം ചെന്ന് വിനയ പൂർവ്വം ചോദിച്ചു:—

“ദേവനായകംപിള്ള യജമാനന്റെ അത്യാഹ്ലാദത്തോടുകൂടി അന്നത്തെ അന്നിത്തോൽ കൊള്ളാം.”

യുവതി:—നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന ആൾ ഞാൻ തന്നെയാണ്.

ഇട്ടപ്പ:—ഈ വേഷമാണ് എന്നെ അറിയിച്ചത്. അന്ന കണ്ടപ്പോൾ മറ്റൊരാളുടെ തീർത്ഥാടകനായിരുന്നു.

യുവതി:—വേഷമോ മറ്റൊരുകാരെ നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നത് നല്ല ബോധത്തോടുകൂടിയാണോ നിൽക്കുന്നത്?

ഇട്ടപ്പ:—എന്നെ അറിയുകയില്ലേ? കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ?

യുവതി:—ഇല്ല എന്നു ന്യായം ചെയ്യാം.

ഇട്ടപ്പ:—ആ അപായം നേരിട്ട ദിവസം ഓർമ്മയുണ്ടോ? അന്ന് ഇവിടുന്ന് ദൈവമായി സംസാരിച്ചു. എന്റെ മുറിയു വളരെക്കാലം തന്നെ സർവ്വതോം കൈലാസ് ഇന്നും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

യുവതി:—സർവ്വതോം കൈലാസോ? അപായമോ? എനിക്ക് കൈലാസം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. തെളിച്ചു പറയൂ.

ഇട്ടപ്പ:—കഴിഞ്ഞ തുലാമാസം 18-ാംനം ദൈവനായകം അവിടുന്ന് ദേവനായകംപിള്ള യജമാനനും കൂടി ആലുവാ റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ റോഡിൽകൂടി ഫീൽമാൻ ക്വാർട്ടിൽ സവാരി പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മരൂപംകൊണ്ട് എന്റെ പുറത്ത് കാർ കയറി പടക്കൊല പറ്റി. ആ ദേവത്തിൽ അവിടുന്ന് യെശുസ് നിലവിളിച്ചു. അന്ന് അദ്ദേഹം ചെല്ലാമെന്നെറിഞ്ഞ സഹായത്തോടെ എന്റെ കാൽപ്പെട്ടത്താണെന്ന് ഞാൻ വന്നത്. പക്ഷെ എന്നെ അദ്ദേഹം അത്യാഹ്ലാദിച്ചു. എനിക്കൊരു ഗതിയുമില്ല.”

യുവതിയുടെ നെടിയോരോളം സപ്രകാശമായി. ഒരു ഉത്തരഗതിപ്രദത്തിന്റെ സു

ഷ്ടമായ നാശകരമായ അവരോട് സ്പഷ്ടമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അക്ഷമയോടെ അവൾ പ്രതിവചിച്ചു—തുലാമാസം 18-ാംനം ഞാൻ അമ്മയോടൊന്നിച്ച് ശ്രീ ചിത്രാ എക്സിബിഷൻ കാണാൻ തീരുവെന്നുപോയി പോയി താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യം ആ കൈലാസ് കാണുക.

അയാൾ പാക്കറിൽ നിന്നും ഒരു വിചിത്രമായ ലേസെടുത്തു നീട്ടി. അതിൽ “ഗ്ലോഡി” എന്ന അക്ഷരങ്ങൾ കസവിൽ തുണിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇത് ആ നശിച്ച ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ നഴ്സിന്റെയായിരുന്നു. എനിക്ക് അന്നേ സമയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ഡീയർ അവളുടെ കാമുകനാണ്. ശരി, എന്ന് തന്നെയാണു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ ഇട്ടപ്പിനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തിനുമുമ്പിലേക്കു നടന്നു.

“അമ്മയെക്കുറിച്ചൊന്നും, മെൽവി അമ്മയെക്കുറിച്ചൊന്നും, നാൻ കത്തിവെച്ചു” എന്ന ചൊല്ലുപോലെ ഞാൻ മുന്നറിവു കൊടുത്തു. ദേവനായകംപിള്ള യജമാനൻ അത് കേട്ടില്ല. എന്റെ മുറ ഞാൻ ചെയ്തു. എന്ന് സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അയാൾ അവളെ അനുഗമിച്ചു.

ആ യുവതിയുടെ കോപപരീക്ഷയ്ക്കുവെച്ചു സാധാരണ പരീക്ഷിച്ചു ദേവനായകംപിള്ള വേപഥിഗാന്ധി. എന്തോ അപകടം പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാളുടെ ചിത്തം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവൾ ഗാർഭ്യത്തോടെ ആലോചിച്ചു:—“ഇന്നാൾക്ക് ഇപ്പോൾ രൂപായുടെ ഒരു ചെറുതും കൊടുക്കണം. എനിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ കാർ കൊണ്ടുവരണം. ഡ്രൈവർ വരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാൻ സമയമില്ല.”

അങ്ങിനെ ആ ദൈവത്തിൽ അന്ന് പിരിഞ്ഞതാണ്.

We Challenge Rs. 1,000

THE MOST WONDERFUL INVENTION
OF THE MODERN DAYS

MAGIC SCENT

Our most enchanting Magic Scent is a precious thing for those who have been kept neglected by lovers and grown despaired in life. Just sprinkle a few drops near one (male or female whom you want to bring under your control) and he or she will be magically conquered and will begin to love you, rather feel in distress to live without you. Hundreds have tried it, we receive letters daily in admiration of our Magic Scent.

Person who possesses this Magic Scent is saved from danger of evil stars and diseases. Brings immense wealth, success in litigation, Examination. The possessor of it will succeed in achieving superiority in service, prosperity in life. Try once and you will succeed in any object you have in mind. It being a 100% successful scent, we promise to return price if you are not benefited. Price Rs. 1/15.

Magic House, ^{Postmate Extra.}
Dhama Building, Rly. Rd., Lahore.

സന്താനങ്ങളെ രോഗങ്ങളിൽനിന്നും
സംരക്ഷിക്കുവാൻ

ചൈത്രകുമാരിയിൽ കെ. സി. കുഞ്ഞു
രാമൻ വെച്ചുതന്ന

ബാലസംജീവനി

ആവണക്കണ്ണ

ഉപയോഗിക്കുവാൻ.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മലബന്ധം, വയറിവ്, നാരിയപ്പപ്പ, പനി, ഊർക്കോപം മുതലായവയെയും, ഉറക്കെപ്പൻ, അഗ്നിവിസ്ഫോളം തുടങ്ങിയുള്ള എല്ലാവിധ കഷ്ടതകളും പറ്റാതിരിക്കുവാനും, രോഗശോധന വരുത്തി വളരെ വേഗത്തിൽ ശമിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിത്. വില് വെന്റുസ് കുട്ടികൾക്കു നൽകുന്ന മാത്രം. കർക്കശൽ പരീക്ഷിക്കുക.

ശ്രീധനപാതരിചിലാസം

ആയുർവൈദ്യശാല,

മാറേലിക്കര.

FOR EVERYTHING PHOTOGRAPHIC

== **RAVI STUDIO** ==

THIRUVELLA.

Photographers and Photo Material Dealers.

“ENLARGEMENTS” A SPECIALITY.

Excellent Photographs !

For Moderate Rates !!

In Superior Finish !!!

When you require anything in Photography

PLEASE CONSULT “RAVI”

RAVI STUDIO :: Court Road :: THIRUVELLA.

M. K. Karunakaran,

*Kochappalli,
Main Road, Quilon*

ഇതി കണ്ടുളി വാങ്ങുവാൻ അങ്ങളുടെ

ജെരളിക്കട മിൽ വരക

പരിവൃണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം.

എല്ലാത്തരം മേന്മയുടെ ജെരളികളും മിതമായ

പ്രകാരമായും വില്പനയായും കിട്ടുന്നതാണ്.

നൂതനമായ വില

ഒന്നാംതരം ചരക്കു്

കാശം അമ്പൽ

രൂപയെങ്കിലും

എം. കെ. കുറുപ്പാകരൻ,

കൊല്ലം.

ജെ. ജെ. റോഡ്, കെ.

B. S. Verman

We Challenge Rs. 1000 -

8th WONDER OF THE WORLD

Mesmerised Ring

(A Unique Preparation.)

The wearer of this mesmerised ring will acquire full power in bringing under his control any person (However hard hearted and proud one may be) and will become obedient. This ring will also save you from troubles arising from evil or enemies. The wearer will succeed in Examinations, Litigation, acquire immense wealth, and prosperity in Service. Overcome all difficulties, hardships and disease.

Just try once and see its wonderful results at the very first night.

Price Rs. 2-12

Postage Free

Prepared by

Prof: B. S. VERMAN,

(Numerist and Hypnotist)

Railway Road, : : Lahore.

GANI & Co.,

Paper Merchants, Stationers
and

Government Contractors.

A Reliable House

For all kinds of Printing
Paper and Stationeries.

Trial Solicited.

Rly. Road,

TRIVANDRUM.

“കടുവായെ കിടുവാപിടിച്ചു”

(ഒരു കഥാകാരന്റെ കഥ)

(കല്യാപ്പള്ളി ഗോപാലക്കുറുപ്പ്; അമ്പലപ്പുഴ)

കടുവേലി കണ്ണുകൾക്കു താഴെ മദ്ധ്യവായ സ്തംഭം എന്നൊന്നും ജ്യോത്സ്യനും വൈദ്യപ്രവീണനും അറിയില്ലെന്നായ ഒരു വലിയ മാന്ത്രികനും ആണ്. ജാതകമെഴുത്തുപുസ്തകം പരസ്യം മനസ്സിലാക്കുകയും പണ്ടൊരിക്കലെന്നതിനും കണ്ണുകൾക്കു താഴെ കവച്ചുവെച്ചുവെച്ചു മുകൾ കീഴ്പ്പോട്ടുള്ളവയിൽ ആരും തന്നെയില്ല എന്ന് മിസ്റ്റർ കണ്ണിയാർ തന്നെ പലരോടും ഉപസ്മരിക്കു പതിവാണ്.

“വെള്ളാഞ്ചിയി” പ്രമേശത്തു ഗുണൻ പട്ടയ തമ്പുരാന്റെ കെട്ടിയോൾ പ്രസവിടുന്ന കുട്ടി പെണ്ണല്ല ആണാണെന്നും കണ്ണന്റേ അന്നേതന്നെ പറഞ്ഞതാണ്. ഇപ്പോഴും!”

“ഡാക്കൂട്ടർ കൈമുറുത്തവരാരും പറച്ചിൽക്കാരാണെ കറുപ്പുവെച്ചിൽ തിരുമേനിയും ഒഴക്കം ഒളിപ്പിച്ചുതന്നുവെന്നും കൈക്കൊണ്ടു “ഗുരുസിക്കളത്തി” കുട്ടിച്ചുവെച്ചു വെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു കണ്ണന്റേ കറിച്ചു തിരുത്തിയതന്നെ കളിപ്പിച്ചു”

“തേവലക്കൂട്ട പഴുപ്പൻ വെച്ചുത്തമ്പുറൻ കറുത്തത്തന്നെലിയായി ഏഴരയ്ക്കാണ് കുഴിഞ്ഞത്. ആളുകളെല്ലാം നാടുവിട്ടു കാടി. അടിയന്തരപ്പെടും മാത്രമേ വേഗലായി വിടുക എന്നതു അടിയന്തര കൊറച്ചിലും സങ്കടമാണ്, കേറി അങ്ങോട്ടു. പുരയെ മോശമായ വെട്ടി പൊളിച്ചു, നട്ടുച്ച നല്ലനട്ടുച്ച! ആരുവെച്ചു കൊടുത്തു ഒരു കർമ്മഗുരവ് എന്നിട്ടും ആ പണ്ടൊരിക്കലെന്ന അടിയന്തര കൊറച്ചു പൊളിച്ചു പാതിരാത്രിയ്ക്കും പത്താം കൊറച്ചിൽ കൊടുത്തു നടത്തിയാണ് കഴിയിലാക്കിയത്. അല്ലാ എങ്കിൽ ഈ നാട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളാൻ വയ്യല്ലോ? നോക്കിയേ, ഇന്നും കൊറച്ചോ മോശമായോ വല്ലതുവുണ്ടോ. അയലത്തെ അറയും അതിപ്പിന്നെ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു

ബാമ്പനിയെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒന്ന് അഴിച്ചൊട്ടെ കണ്ണന്റേ ഇന്നും ഇന്നെയും കൊണ്ടു കൊടുത്തു മാത്രമാണ്. ഡാക്കൂട്ടർ തമ്പുരാനെ പൊളിച്ചോ കടമറഞ്ഞുവെന്നുപോലെയാ പേരും പെരുമയും കാട്ടും ഇട്ടു. “അങ്ങിയോടടുത്തുവെച്ചു പള്ളിരസം അറിയാ”.

എന്നിങ്ങനെ തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടെല്ലാത്തതും പഠിത്തത്തെയും പാഠവത്തെയും കുറിച്ചു കണ്ണന്റേ കണ്ണിയാർ പറഞ്ഞു ഫലിച്ചിരിക്കുക. അവന്റെ ഒരു പ്രധാനവ്യാപാരമാണ്. എന്നിങ്ങനെയും പണ്ടൊരിക്കൽ കണ്ണന്റേ കൂട്ടം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയ ഒരു “പണ്ടൊരപ്രകാരം” പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു കാറ്റും മഴയും പിശുരും മൂലം പൊളിച്ചുതന്നുപോയ പത്തുനീക്കെ ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ടു ഇന്നും മതിരാശിയിൽ ഒരു മോട്ടൽ മാനേജർക്കു വേലിക്കാരനായി ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറുവെച്ചു മോശമാകും കാണിച്ചുവെച്ചുപിടിച്ചിട്ടും ആ സംഗതി വെറും അബദ്ധപ്പെട്ടതാണെന്നു ഇന്നും കണ്ണന്റേ വാരിയോടെ വാരിയെന്നുണ്ട്. ആ വേലാരസം അതിനശേഷം പ്രാണനുംകൊണ്ടു കയ്യെളുപ്പിച്ചു ആ ‘ഇടിയാതി’ ഇന്നും അമ്പലപ്പുഴയെന്നും കണ്ണിയാണെന്നും കേൾക്കുമോൾ വേലാധികെട്ടുവീഴ്ചകളുണ്ടാകും !!

കണ്ണന്റേ ബന്ധിക്കാത്ത അറകളോടോ, യക്കിമോ കയ്യെളുപ്പാ സത്യം പൊളിച്ചു ഒഴിക്കാത്ത പ്രേതമോ നാളത്തുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന ചില റീട്ടുകളിലെ മുററത്തു കടയും നാട്ടിയിരുന്ന് പെണ്ണുങ്ങളുടെ മുറിയിൽ വീശിപ്പിടിച്ചു ഫലിച്ചിടുന്ന ആ രംഗം ഒരു കാണേണ്ടതു തന്നെയാണ്.

“കണ്ണിയാർ! ഇന്നലെ എവിടെക്കൊ, രാത്രി പട്ടിച്ചേന്നു മോശത്തു കണ്ടല്ലോ”

“എന്റെ തമ്പുരാട്ടി; തമ്പുരാട്ടി അപ്പോളെവിടെക്കൊ?”

“ഞാൻ കണ്ടു. അമ്പലത്തിൽ വെച്ചു. വളരെ ധീരതയിൽ, വേദനാമൂലമുണ്ട്.”

“ഒള്ളതാ തമ്പുരാട്ടി. കൂടെ ഒന്നായിരുന്നെന്ന് പാണൻ മോശമായിരുന്നു. അവന്റെ പണി

കുഞ്ഞിന്റെ ഒരു പ്രേതത്തിന്റെ ഉപദ്രവം; സാമൂഹികജീവിതം. കുഞ്ഞൻ വേലിക്കിറമ്പിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കു പ്രേതം ഇളളിസത്യം ചൊല്ലി വന്നു കടന്നു. അഞ്ചരൂപായും ഒരു കോടി മുറിയും കിട്ടി.

കുന്ന്യാരുടെ വീർവാറും കേൾക്കാൻ മില വിളഞ്ഞ പൊൻപിള്ളേരു് ഇങ്ങനെ മില മോഷ്ടങ്ങൾ മോദിച്ചു കുന്ന്യാരുടെ ആത്മപ്രശംസയെ പത്മപോഷിപ്പിക്കുക പ തീവാണു്. ഇത്തരക്കാരനാണു് കാട്ടുമേരി മിസ്സർ കുഞ്ഞനകുണിയാർ എസ് കൈയാർ അറവർകൾ.

2

[illegible]

പുറത്തു കളഞ്ഞു തന്നാൻ പാലനാ
 മകൻ വീട്ടിൽ ഒരു പ്രേതോല്പാടനത്തിനു
 പോയ കാലത്തു കണ്ടിയാർ ഒരു വസ്തു
 കിട്ടിയാണത്രെ അക്കാൻ കൂടി പോകേണ്ട
 തായി വന്നു. ധനമാസത്തിലെ വലിയ മഞ്ഞു.

കുറഞ്ഞവായം ചെയ്യാലും; സംഗതികൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാതിരായി കഴിഞ്ഞു. മലയടയും തടയും പറളിലിറങ്ങി വെള്ളക്കര കൊട്ടക്കല്ലെടുക്കുന്നിടത് താഴെയാവി.

“തനിച്ച് പോകണ്ടയ്യോ” എന്നായി ത
ണ്ടാൻ.

“എന്തിനാ, ഒരു മുഷിരില്ല. ഇതുപോലെ എത്ര കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുഖവാഹികൾ ഞാൻ വന്നതു പല്ലനേന്ന്; മുങ്ങിക്കുളി വളവു തിരിഞ്ഞപ്പോളുണ്ടല്ലോ ഒരു കറുത്ത പട്ടി മുഖിൽ; കൊന്നോളാം വളർ കഴിഞ്ഞു. കൊടുത്തു ഈ വടിക്കു ഒരു—രോമാ! ആ പ്രദേശം തെല്ലാം തീർത്തതായിരുന്നു.”.....പിന്നെ ഇങ്ങനെ ചില ഞാൻ അതിനെ കണ്ടിട്ടില്ല.

ഇങ്ങനെ വീരവേഷഭരം തട്ടിവീശിയെങ്കിലും കണത്തറ പരമാത്മത്തിൽ ഒരുമുണ്ട്. മന്ത്രവാതിലേപിച്ചു തനിയേ പോയില്ല എന്നു പറയുന്നതു കവാങ്ങെന്നു കരുതി, കണ്ണിയാർ നടന്നു നടന്നു അയ്യൻകോയിക്കൽ നടയിലെത്തി—കൈയിൽ മന്ത്രവാതാത്താനും പണ്ടാമമകക്കവിനും കിട്ടിയ ഒരു മേളമുണ്ട്. കോടിമാണിനകത്തു വര, എരിഞ്ഞോ, തേങ്ങാമുറി, മഞ്ഞള; അരി, നെല്ല്, ഇവ കെട്ടി തലയിൽ വച്ചിരിക്കേണം. ഇടുത്തു കൈയിൽ രണ്ടു വത്തകോഴിയും വലത്തുകൈയിൽ കിണറുപട്ടമുള്ള തന്റെ കാലക്കടയും ഭദ്രമായി പിടിച്ച് ഉണ്ട്. വഴിക്ക് ഒന്നരണ്ടിടത്തു ചുറ്റുകാട്ടുകൾ ഉള്ളയിടത്തേതുവോൾ സാധു ഒന്ന് വട്ടംപിടിച്ച് പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നുണ്ട്. മന്ത്രവാതം കഴിഞ്ഞു പോകുന്ന മാന്ത്രികവിരമാരം വെകിത്താൽ അനുഗമിക്കേമെന്നും തരം കിട്ടിയാൽ അകപ്പെടുത്തുമെന്നും കണിയാർ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ചുറ്റുംപുറം നോക്കി നല്ല നിശ്ചയം വരുത്തി മുറ്റിൽ നടക്കേണം. നെഞ്ചിടി, കൂടെ വല്ലവരും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നോക്കിയും നടന്നും ഒരു കണക്കിന് കൊ

കുൽനിന്നും ഒന്നുവെളി വീളിപ്പാട്ടു വടക്കുള്ള കാ
 റാടിക്കുളത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുവെളി വെളിയു
 എത്തി. നല്ലതുതട്ട്. നാട്ടുവെളിയുംകൊണ്ടു
 ദൂരെ വല്ലവരും വന്നാൽ കാണാൻ താമുണ്ടു്.
 എന്നാൽ “കാറാടി”ക്കളും, ചെങ്കിത്താൻമാരും
 ഒരു പ്രബലസന്ദേശമെന്ന പ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ച
 ഒരു വല്ലാത്ത കോണാണു്. അവിടെ തൊലി,
 മുറിവാളൻ, പണ്ടോമുറോളം പലപ്പോഴും
 പലരേയും അകപ്പെടുത്താൻ കൊച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
 ഇസ്ഥലത്താണു് അസമയത്തു താൻ ചത്ത
 കോഴി മുതലായ അത്രുലപദാർത്ഥങ്ങളുമായി
 നില്ക്കുന്നതെന്നുള്ള വിചാരം കുന്നിയാരെ എ
 തെന്നില്ലാത്ത ഒരു വികാരപരവശ്യത്തിൽ
 വലിച്ചുപിടിച്ചിട്ടുകഴിഞ്ഞു. കൊടി നീങ്ങുന്നില്ല.
 കൂമൻ മൂന്നുതും മണ്ഡുകൾക്കും അത്തുവേദാഷി
 കുന്നതും കൊത്തിച്ചുവെൻറെ നെടുവളികളും
 ആ സ്ഥലത്തുന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്.
 കുന്നു നല്ലപോലെ തെളിച്ചുനോക്കുയാണു്.
 “തണ്ടാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിരുന്നവെങ്കിൽ
 വ്യാമകേണായിരുന്നു, എന്ന “ഒരിതും” ഇരു
 മുൾവടസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു വീടങ്ങിയാൽ
 മതി എന്ന് “ഒരുതും” എങ്ങനെപോയിപ്പിഴ
 യേണ്ടു എന്ന “ഒരുതുമിതും” ആകുപ്പാടെ
 കണ്ണൻകുന്നിയാർ ഒന്നൊന്നാണു നട്ടപ്പു.
 “ഫിര്യോ” എന്നൊരു നിലവിളിയും പുറകോ
 ട്ടൊരു പാച്ചിലും! അതാകുകക്കേ കോഴിയും
 കടയും ഭാഗ്യക്കെട്ടും; ദൂരെപ്പുറത്തു തിരിഞ്ഞു
 വെപ്പാളത്തോടെ മടിയിൽനിന്നും പിടിച്ചാത്തി
 എടുത്തു ജാലിച്ചു പിടിവാക്കെ നിലത്തേക്കയ്ക്കാരി
 റാഷ്; “അവിടേനില്ല”. ആജ്ഞ! അതുമൂലം
 യോ!” എന്നൊരു ശാസനം. നോക്കിയപ്പോൾ,
 തന്റെപിടിയിൽ അകപ്പെടാതെയൊന്നു കാണു
 ന്നതു്. അടിമടിവരെ മുഴുവൻ മുടിപ്പുതട്ടു് കൈ
 രണ്ടുംചേർത്തു മാറോടണച്ചു വലത്തെ തോളത്തു
 വെച്ച് അതാവാനുണ്ടു സ്വരൂപം കുന്നിയാരു
 ദൈവസ്തനയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പണ്ടോ മുമ്പാ
 അല്ലാതെ പിന്നെത്താണു്? പിടിച്ചാത്തി കത്തി
 തിറക്കി ബന്ധനം നടത്തിയതു് പൂർണ്ണപോലെ

ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടു് ആ രൂപം അടുത്തടുത്തു
 തന്നെ വരുന്ന. വീരൻ കണ്ണൻ പിടിച്ചാത്തി
 യും ഉന്തിക്കൊണ്ടു് പറപറന്നു് വന്നവഴി
 യേ വീണ്ടും ഒരെയും പിടിച്ചു നാരായണ ജാലി
 യുതാക്കുന്നു. മുമ്പായുണ്ടോ ഇതു വല്ലതും ഗണി
 കണം! മുമ്പോട്ടു തന്നെ; ഒരു മാററവുമില്ല.
 അടുത്തവേലിക്കെട്ടിനകത്തെയും കുന്നിയാർ
 ഒരു ഉന്തങ്ങുകററം. ചടപട തുടിക്കോ എ
 ന്നൊരു വീഴ്. “അയ്യോ” എന്നൊരുമോസം
 മാടത്തിൽ കിടന്നറങ്ങിയ കിഴവൻ രാമ
 മോവൻ ചുട്ടും കൊളുത്തി വടിയും എടുത്തു
 കൊടിക്കുതട്ടു എത്തി നോക്കുന്നു. സർവ്വാംഗം
 കീറിപ്പറിഞ്ഞു ചോരയും രുലിച്ചു കിടക്കുന്ന
 കുന്നിയാൻ കണ്ണൻ. മുണ്ടുമില്ല. കോണുകോ
 മില്ല. നിമ്മാണം! വെട്ടുവും ചുട്ടും മററും കണ്ടു
 വഴിക്കേണുകൊണ്ടു് എന്തെന്നാ! രാമപ്പോ
 പ്പേ! ചൈതേനിയോ, എല്ലാം തിന്നോ,
 ത്രോഹികൾ, രാത്രിയിൽ ചൈതേനിയെ കെട്ടു
 ന്നില്ല—” എന്ന് ചോട്ടുവും ഉത്തരവുമായി
 പൂലും പിടിച്ചു കൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന അടിച്ച
 തളിക്കാരി കാളി വലയുമ. വെവി കേൾക്കാൻ
 മേലൊന്ന കാളി അമ്മ പെട്ടെ വേലിക്കുകത്തേ
 ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ബോധം വീണു് എണ്ണി
 റിരുന്ന മുണ്ടും മററും തപ്പി എടുക്കുന്ന
 കണ്ണൻകുന്നിയാരെയാണു കണ്ടതു്. ചുട്ടും
 തെളിച്ചു രാമമോവനും അടുത്തു നില്ക്കുന്നു.
 പിന്നെയും കാളിയമ്മ തുടന്നു. “എന്തു്? നേരം
 ചൊഴുത്തെന്ന വിചാരിച്ചു അസ്ഥലത്തിലേക്കു
 പുറപ്പെട്ടതാണു്. നേരം എന്തായി.

രാമമോവൻ—പത്തു വെട്ടുപ്പുകാണം
 വലയുമ—കൊള്ളാം നല്ല ശിക്ഷയായി.
 കുന്നി—എന്റെ തമ്പ്രാട്ടി! ഇങ്ങനെ
 ആരേയും അകപ്പെടുത്തരുതെ! നല്ല ശിക്ഷ
 രായതു് അടിവന്നാണു്—” കയ്യാമെല്ലാം കേട്ടു
 ഉറക്കെച്ചിലിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻമാമ്മൻ പറയു
 കയാണു് കൊള്ളാം കൊള്ളാം “കേട്ടുവായെ
 കിട്ടുവാപിടിച്ചു”

സാഹിത്യരംഗം

ദിവ്യരാഗം.

പദ്യം, N. ഗോപാലൻ നായർ, B. A., B. L.,

താമരപ്പുഴക്കര തൂണിപ്പിളിപ്പിച്ച

ചാരനിറമുള്ള പുരയ്ക്കുനീക്കിയിനി.

ഐയതിൻ നിയ്യപ്രകാരം വൃദ്ധരിക-

നായ്ക്കയിൽ മരുമകിത്തു കാണിക്കുമ്പോ;

കടന്നുപോകുകകളാമുമ്പിട്ടുനയിക്ക

മുത്തുപുഷ്പകിടാൻ തൂണിത്തറ കരയിണി

അ.സ്വകാരത്തിൻ കരിനിഴൽ കോട്ടരിക

നായ്ക്ക! കളിത്തറത്തു മൂർച്ചമില്ലാത്തവ!

നിന്മാക്കുകവാനായിയായ് കുന്ദനാക-

രീകം മുഴക്കുന്ന മാലായമാരുടെൻ

മണിമുൻ പൂവുടയടയിലാർത്തനായ്

കണ്ണുനീർധാര കോരിത്തണിട്ടും വേളയിൽ;

പല്ലവത്തൊട്ടിലിലൊഴും കലികൾ-

നുള്ളിൽ സുന്ദരമുറങ്ങിയിരിക്കുമ്പോ;

മഞ്ഞമുളകിട പട്ടിണിമുളകൾ

മഞ്ഞുളകുറത്തിയിൽ നീരാടി വീടുകൊട്ട;

തൂണമൊഴവിലിപ്പിച്ച പാരാവ-

നിന്മാവർത്തികൾ മരുമകിത്തു കാണിക്കുമ്പോ;

മായികാ വള്ളുവമാറ്റം തടയാത്തതായ്

ചായത്തും ചാർച്ചുവാനിൽ കെളിമയിൽ

ചിത്രങ്ങൾ വീണ്ടും മകിടാൻ ചുരുതിക്കൻ

ചിത്രകരൻ പൂവിടിക്കിടയെങ്ങിടവോ;

വികല്പമുളകിടയിലൊത്തൊത്തും നവ

നിസ്സമുദ്രീവിശാസം വഴിത്തീർത്തോ;

നിർദ്ധനത്തൻ, വന്നാകുന്നിടത്തൻനിഷ്ഠര-

സ്വപ്നങ്ങളുമായി, മോഹ നിൻ സീമനി,

നിന്മാമാർക്കും മരുമകിത്തു കാണിക്കുമ്പോ;

കടന്നുപോകുകകളാമുമ്പിട്ടുനയിക്ക

മുത്തുപുഷ്പകിടാൻ തൂണിത്തറ കരയിണി

അ.സ്വകാരത്തിൻ കരിനിഴൽ കോട്ടരിക

നായ്ക്ക! കളിത്തറത്തു മൂർച്ചമില്ലാത്തവ!

നിന്മാക്കുകവാനായിയായ് കുന്ദനാക-

രീകം മുഴക്കുന്ന മാലായമാരുടെൻ

മണിമുൻ പൂവുടയടയിലാർത്തനായ്

കണ്ണുനീർധാര കോരിത്തണിട്ടും വേളയിൽ;

പല്ലവത്തൊട്ടിലിലൊഴും കലികൾ-

നുള്ളിൽ സുന്ദരമുറങ്ങിയിരിക്കുമ്പോ;

മഞ്ഞമുളകിട പട്ടിണിമുളകൾ

മഞ്ഞുളകുറത്തിയിൽ നീരാടി വീടുകൊട്ട;

തൂണമൊഴവിലിപ്പിച്ച പാരാവ-

നിന്മാവർത്തികൾ മരുമകിത്തു കാണിക്കുമ്പോ;

മായികാ വള്ളുവമാറ്റം തടയാത്തതായ്

ചായത്തും ചാർച്ചുവാനിൽ കെളിമയിൽ

ചിത്രങ്ങൾ വീണ്ടും മകിടാൻ ചുരുതിക്കൻ

ചിത്രകരൻ പൂവിടിക്കിടയെങ്ങിടവോ;

വികല്പമുളകിടയിലൊത്തൊത്തും നവ

നിസ്സമുദ്രീവിശാസം വഴിത്തീർത്തോ;

നിർദ്ധനത്തൻ, വന്നാകുന്നിടത്തൻനിഷ്ഠര-

സ്വപ്നങ്ങളുമായി, മോഹ നിൻ സീമനി,

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

വിനയാതനായകോ, നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കും

A Wrist cannot be completed without a Watch.

Time is the axis of modern life. A modern Wrist Watch serves both as an ornament and as a time keeper. We have stocked only the most accurate time-keepers of the latest fashions. For the best selection of your watches call at ours.

REPAIRS One who is a born work man, who uses the best scientific instrument and works with the most accurate scientific knowledge of the working mechanism is the most successful watch-maker. Our repairing department is staffed with such workmen.

Is your watch lying idle send it to us. We guarantee to put new life into it.

For more particulars write to:—

Krishnan Nair & Sons

WATCH & CLOCK SPECIALISTS, KOTTAYAM.

The Biggest watch repairing House in the State.

Dr. M. K. N. PANICKAR

M. B. (H) L. D. S. (Cal)
PHYSICIAN & DENTAL SURGEON
Sultania Buildings, QUILON.

K. S. Ananthakrishna Aiyar & Bros.,

Paper Merchants & Stationers, 91--3rd Putten Street, Trivandrum.

HAVE VERY GREAT PLEASURE TO ANNOUNCE THAT THEY HAVE OPENED A
SALES DEPOT at Bharat Buildings,
CENTRAL STATION ROAD, TRIVANDRUM.

YOUR KIND PATRONAGE IS EARNESTLY SOLICITED.

1st October 1941

Yours faithfully,

MANAGER.

KRISHNAN NAIR BROS.,

Established 1910

MAIN ROAD, TRIVANDRUM.

PHOTOGRAPHERS AND
DEALERS IN PHOTO MATERIALS

Photos taken at any time during
DAY OR NIGHT

For Reliable Watch Repairing:-

DEVE BROS., C. C. Bank Buildings,
TRIVANDRUM.

Established
1899

Valavi & Co.,
ERNAKULAM.

Proprietor:
V. P. VALAVI

Branches:- VAIKOM & TRIVANDRUM.
Merchants, Agents & Government Contractors.

Wholesale & Retail Dealers in:-

Foreign Liquors, Papers of all Varieties, Stationaries,
Printing Inks, Printers' & Binders' Sundries
Soda Requisites & Co2 Gas Etc., Etc.

**WHEN YOU ARE IN TRIVANDRUM
STAY AT**

GRAND HOTEL

An up-to date high class Brahmin
Restaurant near Central Station,
Extensive and Airy Accomodation,
Luxurious Modern Arrangement.

Undertakes Garden, Tea & Dinner Parties

**R
A
N
D
H
O
T
E
L**

ആദരണങ്ങൾ

(അദ്ധ്യായം 10)

(ഇതാദ്യം കർത്തവ്യം വിളി, എം. എ.)

പഴയ ചില മോശക്കാരായ കവികളെക്കാരും ഉപദ്രവകരമായ ഒരു ദൃഷ്ടിയിലാണ് അലങ്കാര നിഷേധത്തിൽ ചില സൂത്രികൾക്കെക്കുള്ളതെന്ന്. കർത്തവ്യപക്ഷം ഒരു അലങ്കാരമെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നാലുപാദം കവിതയല്ലെന്നു കരുതി വെറും കഥയില്ലായ്ക്ക എഴുതിയ പദ്യപ്രബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെയെല്ലാം നല്ല പരിചയമാണ്. ഒരു ഉപമ വേണം—അത് എങ്ങനെ ഇങ്ങനെയും വേണ്ടതില്ല—അതായതു സന്ദർഭമുള്ള മുഖം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉടൻ അത് എങ്ങനെ ഇങ്ങനെ എന്നു പറയണമെന്ന് ഒരു സുഖശോഭ കവിതയെ ചിട്ടിപ്പെടുകയായി:—അദ്ദേഹം പറയും ആ മുഖം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നും; ഓട്ടത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ, മീനപ്പിത്താണാപോലെയോ, കാലുപർപ്പുകൾപോലെയോ, ഇരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാലുമായി. എന്തു പറഞ്ഞാലും ഒരു അത്യാത്മബോധം വേണം; ഒരു സമർത്ഥിക്കാതെ വിട്ടുനൽകേണ്ടതെന്താണ്? ഹനമാൻ ആഴിതാണി; ആണവർക്ക് എന്താണുപ്രയാസം? ഈ ആണവരെ എന്തിനാണു ഇവിടെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നത്? ഒരു കാലുലിംഗവേണം ഒരു ഉൽപ്രേക്ഷണവേണം. ചിലപ്പോൾ കവിയുടെ പ്രതിഭാധനത്തിന്റെ കൂടുതൽ കാണുകുന്നത് തന്റെ കവിതാകമ്പനവും കൊടുക്കുന്ന അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളെ സൂത്രംകൊണ്ടാണ്. അതായത് പന്ത്രണ്ട് അലങ്കാരങ്ങൾ സങ്കരമായിട്ടും, സംസ്കൃതിയായിട്ടും, വസ്തുവിൽനിന്നു ധ്വനിയായിട്ടും, രസധ്വനിയായിട്ടും, ശ്ലോകമായിട്ടും, വചനമായിട്ടും ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ നിബന്ധിച്ചു് ആ ശ്ലോകങ്ങളെയും അതു വായിക്കുന്നവരെയും ഒരുമിച്ചു ശ്ലോകമായിട്ടും ഇന്നത്തെ കവികളെ ഈ സുഖശോഭ അല്ല വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നത് ആശ്ചര്യകരമാണ്.

എന്നാൽ അവരെ വിട്ടു സുഖശോഭ നമ്മുടെ ചില സന്ദർഭങ്ങളെയാണ് പിടികൂടിയിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നു, സന്ദർഭങ്ങളെ മാത്രമല്ല അസന്ദർഭങ്ങളിൽ പലരെയും കരയെങ്കിലും ആരോണം കൂടാതെ സ്ത്രീപ്രേമകാശികയെല്ലെന്നും, പുഷ്പിപ്പെടുകയില്ലെന്നും നല്ല വക്താവല്ലെ സൂത്രികളിൽ പലരുടെയും കരുതുന്നതായിത്തന്നെ കാണിച്ച് പൂർണ്ണമായി, വളരെ പരിചയത്തോടെ കൽമെറ്റം. കഴുത്തിൽ കണ്ണുനീർ; അധ്യായം, അതിലും കല്പനകൾ വേണം; മാലകൾ പലതായി, ഗോണവു, നക്ഷത്രം, ഡയമണ്ട്, ഏതൊരു പല പേരുകളിലും, അതിൽ ഒന്നാണ്, അത് ഇന്നിപ്പോൾ വേണ്ടതെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ട്. കൈയ്യിൽ വളകൾ, പിരിയൽവള, തൊറിയൻവള, തലിയൻവള, എന്നു കരുതുക കരമായ അനവധിപ്രകാരത്തിൽ. വളരെ ധനപുഷ്പിയുള്ള കലീനകളാണെങ്കിൽ കാലിൽ പാദസരം കൂടിവേണം വസ്ത്രങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഇവിടെ പായുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിനോടടുത്താണ് കൂടെ മോടിപിടിപ്പിച്ചാണ് ഒരു സുവിശിഷ്ടസന്ദർഭമാകുന്നത്.

വിശേഷപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീക്കുറേ ധനവതിയായിരിക്കണം—ചെയ്യുന്നതുകാണത്താണ്. ഒരു അടിയന്തിരത്തിനോ ഉത്സവത്തിനോ പോകയാണെന്നു കരുതുക. ഓരോ അവയവവും അലങ്കരിക്കാൻ ഒരു നാഴികവെച്ചുകൊള്ളുക. തലമുടിക്കുവേണ്ട നിളമില്ലെങ്കിൽ തിരുപ്പൻവെച്ച് കരുതുകയാണ് നിമ്മിക്കാനും, അളകുണ്ടെങ്കിൽ കൂടിയിരിക്കാനും, മാലവെച്ചു തിരുക്കി അലങ്കരിക്കാനും, പൊട്ടുതൊടാനും, അതു മാലമാല ശരീരപ്പെടുത്താനും, കണ്ണിന്റെ അടിക്ക് അല്പം കരിയെഴുതാനും മുഖത്ത് പശുധർമ്മത്ത് വളിക്കാനും, കരനേരം ആകും. ഇതൊന്നും അരുതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതായി ധർമ്മശാസ്ത്രം. ഉള്ളതുപറയുന്നതേയുള്ളൂ. പിന്നെയാണ് ആലോചനകൾ തിരിയുന്നത്. വെള്ളക്കല്ലുവെച്ചു കർമ്മമെടുത്തുനോക്കി പോരുന്നതുകൾ തിരിച്ചുവെച്ചും, പിന്നീട് ചുവന്നകല്ലു

വയസ്സ് എട്ടുക്കും. ഇങ്ങനെ ഓരോന്നുംതിരിയും. പല വിധത്തിലുള്ള മോതിരം ഇട്ട ഭാഗിനോക്കും, ഓരോന്നും ഉറച്ചു. പിന്നീടും അങ്ങനെയും അടുത്തുനില്ക്കുന്നവരോട് അഭിപ്രായംവോദിക്കും. മാല എത്രയെട്ടാലും പോരാ. വള എത്രയോടി ആയാലും മതിവരികയില്ല. സാരിയുടെനിറം ഒന്നും പിടിക്കുകയില്ല. മഞ്ഞ നാലിരട്ടയുടെ വേരും റോഡ് നിറം വേണമെന്നുതന്നും. അമ്പറിന്റെനിറം “കാഫി”യെന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമെന്നു കണ്ടു പട്ടനെയും ചീത്ത് വിൽക്കുന്നവുള്ള നേസ്സുതുമാക്കമെന്നുവെക്കും. പലതും വരുന്നിടത്തു സാരിതന്നെ വേണമെന്ന് ആലോചിച്ചു പിന്നെയും പട്ടസാരിയും കസവു അംബരം എട്ടുക്കും. കാതിൽകിടന്ന വിറയ്ക്കുന്നവെക്കുണ്ടോ കൂടാതെ ഒരിക്കലും അങ്ങനെയ് പൂത്തിയാകയില്ല. കണ്ണാടിയിൽ തുറവാട്ടം നോക്കാതെ വിധാനം മുഴിയിക്കുകയുമില്ല. ഒത്തൊരിയെറിന്റെകിടപ്പ്, കസവ്ന്റെ വിളക്കും, ചാരിട്ട തിരന്റെ വരയും, ആരോണം ഇട്ടിരിക്കുന്നതീതി, മാല തിരുകിയവിധം, മോതിരത്തിന്റെ കല്ലുകളുടെ തിളക്കം, ഒരല്പാണം ഇട്ടമോടി എന്നിവയെല്ലാം തൃപ്തിയാൽ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കറേ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പൂശി മതിയാക്കും. പിന്നെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടാൽ തന്റെ ആരോണങ്ങളെ യെല്ലാം മറയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടപോലെ പര്യട്രോധിക്കേണ്ടെന്നും, തന്റെ സാരിയുടെ നിറത്തെപ്പറ്റി ആരെല്ലാം പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ടു്, തന്റെ സങ്കല്പത്തിൽ ആരെല്ലാം അപിക്കുന്നു എന്നൊക്കെയായി ശ്രദ്ധ. ഈ ആരോണകലയും അതിന്റെ ശാസ്ത്രവും വളരെ ഗഹനവിഷയങ്ങളാണ്. ആതു കൊണ്ടും സാധാരണക്കാർക്ക് വശമാകുവരില്ല. വളരെ ഗാഢമായ ഉപാസിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ ആ കലാരോമത വേണ്ടപോലെ കടാക്ഷിക്കാറുള്ളൂ.

ഇങ്ങട്ടെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരുപാടും വിനോദകലമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളുവെങ്കിലും ഇതിനുവേറൊരു വശവും കൂടയുണ്ടു്. അവരുടെ വിനോദകല ഇവയുണ്ടാക്കിക്കൊടു

ക്കേണ്ട ആളുകൾക്ക് ഒരു വിജാദവിഷയമാണ്. വളരെ മോടിയാൽ ഒരു വിരുന്നിനുപോയിട്ട് ആരോണകലാവിവക്ഷണയാൽ ഒരു മാമതി തീരിച്ചുപറമ്പാൽ പിന്നെ കറേക്കാലത്തേക്ക് അവരുടെ ഗ്രാഹപ്രസ്സ് ആരോണകലാപ്രസംഗപരമ്പരകൊണ്ടു മുഖരിതമാകും. ആ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ സൂക്ഷ്മമായ ഗവേഷണങ്ങൾ സാമാന്യന്മാരെ വിസ്മയിപ്പിക്കും. വിരുന്നിന് ഫാജറായ ഓരോ സ്ത്രീയുടെയും വേഷവിധാനത്തിന്റെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വിവരണം നവരസതപിരമായ ഭാഷയിൽ അവർ സമർപ്പിക്കും. ഓരോത്തത്തം അണിഞ്ഞിരുന്ന വളകളുടെ എണ്ണം, മാലകളുടെ തരം, സാരികളുടെ നിറം എന്നിവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന വാക്യോണി ഇടയ്ക്കിടെ ഇരർദ്ദ്ധാകലമായ വിചാരഗതികൊണ്ടും, തനിക്ക് അതിൽ ചിലതില്ലെന്നുള്ള വേദപ്രകടനം കൊണ്ടും വികാരപൂർണ്ണമായി കലാശിക്കും. ദൃശ്യവസ്തുക്കളോടും ബന്ധപ്പെട്ടോടും പറഞ്ഞു അരങ്ങേറും നടത്തിയാൽ ഭർത്താവായ ആ ഗ്രാഹകന്റെവിനോട് ഈ പ്രസംഗം ആവർത്തിക്കുവാൻ. സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തുന്നതുവരെ പ്രാർത്ഥന, ഭീഷണി, നിരാഹാരസത്യഗ്രഹം, സിവിലാജ്ഞാലംഘനം, മറയ്ക്കലിടങ്ങളിലെ കഥകളുമായി താരതമ്യകഥനം എന്നു തുടങ്ങിയ ആധുനികമായ നയോപാദയങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തും വളയെങ്കിൽ വള, മാലയെങ്കിൽ മാല, കണക്കെങ്കിൽ കണക്ക് ഉണ്ടായേസാധിക്കൂ. ഗ്രാഹപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഉൾക്കൊണ്ടും ഗ്രാഹത്തിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിങ്കൽ അതുകൊണ്ടും പുത്തൻ ഗ്രാഹവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു ജ്ഞാധ്യയുതയ്ക്കും ഉത്തരവാകുന്നു. അങ്ങനെ ആരോണകലാർപ്പം നിറവേറുന്നു.

ആരോണകലയുടെ ചരിത്രം വളരെ പ്രാചീനവും സങ്കുറവുമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പല പണ്ഡിതന്മാരും അക്കാദമിയിൽ കേവലം അജ്ഞന്മാരായിരിക്കുന്നതാണ് അതുതന്നെ.

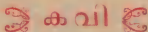
ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഇതിഹാസത്തിൽ ആരോണം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതു പുരുഷനാണ്. സ്രീയല്ല, എന്നു ലംഗീകൃതമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുരുഷോത്തമനായ ശ്രീമഹാവിഷ്ണുവാണ് ആദ്യമായി ആരോണം ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും അദ്ദേഹം കന്യയും കുഞ്ഞിനെപ്പിടിച്ചെടുത്താണ് ആരോണകലയുടെ ഉല്പത്തിയെന്നും, ആ രത്നം തനിക്ക് വേണമെന്ന് ലക്ഷ്മീദേവി കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് കൊടുക്കാത്തതിട്ട് ക്ഷിപ്രപാകൻ ദേവി പാലുക്കുളത്തിൽ മുക്കിയെന്നും, അവിടെ വീണ്ടെടുക്കാനായിട്ടാണ് പാൽക്കുളം കോരിവെച്ചതെന്നും ആ ഇതിഹാസത്തിൽ വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്മിയെ വീണ്ടെടുത്തുവെങ്കിലും വിഷ്ണുദേവൻ കന്യയും അവളെ കൊടുത്തില്ല. വിഷ്ണുവിനോടു കീഴ്ത്തിയ ഭഗവതി ഭർത്താവ് ഉറങ്ങുന്ന സമയം നോക്കി നാടോടെ വീട്ടുകേറിയിറങ്ങി ആരോണം ഉള്ള സ്ത്രീകളെ കൂട്ടി പിടിച്ചു നടക്കുകയുണ്ടാകാൻ. ഈ ഇതിഹാസം വാസ്തവമായിരിക്കാം. ലക്ഷ്മിയുടെ രോപംകൊണ്ടാണ് പുരുഷനാഷ് ആരോണത്തിൽ വളരെ കരുതുകയില്ലാത്ത ആയിത്തീർന്നതെന്നും കൂടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഭാര്യമാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം ഒരു തടവുകൂടാതെ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നവരും, അവരുടെ ആജ്ഞയിൽ മാത്രം നില്ക്കുന്നവരായ പുരുഷന്മാരെ ദേവി ശാപമോ കഷ്ടംകൊടുത്തു് അനുഗ്രഹിച്ചു. അത്തരം പുരുഷന്മാർക്കും ആരോണങ്ങൾ അണിയും. ഭാര്യയെ ലക്ഷ്മിയായി കരുതി ചൂലിക്കുന്ന മഹാപുരുഷന്മാർ ഭാര്യയുടെ ആരോണങ്ങളെല്ലാം മൗനത്തോടെ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളാൻ ദേവി സമ്പൂർണ്ണയായി അനുവദിച്ചു. ആരോണം അധികവും സ്വപ്നവും രത്നവുമാകാത്തു് നിർമ്മിക്കാനുള്ള കാരണവും അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിഷ്ണുവിന്റെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ച ഭൂമിയെന്ന ഭാര്യയോടുള്ള അസൂയയെക്കൊണ്ട് ആ ദേവിയെ ഒരു പാറം പരിച്ഛേദമെന്ന് ലക്ഷ്മി നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂമിയുടെ വഴനറിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്വപ്നവും രത്നവും പിളർന്നു എടുത്താൽ ആരോണമുണ്ടാകാമെന്ന് ആ ദേവി തന്റെ ഭർത്താവിനെ ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് യാതൊരു ഉപയോഗത്തിനും കൊള്ളാത്തതായ മലയെ മണ്ണും നിറമുള്ള കല്ലുകളും അമൂല്യസാധനങ്ങളായിത്തീർന്നത്. ലക്ഷ്മിയുടെ ഏഷണിയിൽ ഭൂമിച്ച് ഉപയോഗഗുണങ്ങളായ ഈ സാധനങ്ങളിൽ അത്യാസക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ബുദ്ധിഹീനതയോത്തു് ഉള്ളിൽ മിശിരിച്ചുകൊണ്ടു വിഷ്ണു തിരിഞ്ഞുകിടന്ന് ഉറങ്ങുകയായി.

ഈ പുരുഷത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കും. ആരോണമുമാം ദേവതകൾക്കുമുള്ളതാണെന്ന്. ശിവൻ തലനോട്ടുകൊണ്ട് ഒരു മാല ധരിച്ചു നടന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് തലയിൽ ചന്ദനേയും കണ്ണത്തിൽ പാമ്പുകളേയും അണിയണം. ഓരോ ദേവനും ദേവികൾക്കും വളരെ ആരോണങ്ങളുണ്ട്. പിശാചുകൾക്കും രാക്ഷസർക്കും ഈ ആരോണസങ്കല്പം കറവല്ല. താക്കു മൃതകളെപ്പിടിച്ചു കണ്ണാഭരണമാക്കിയില്ലേ?

താക്കുകളുടെ കണ്ണാഭരണത്തിന്റെ കഥ അസംബന്ധമെന്നോ? അല്ലല്ല; അത് അസൗകര്യമെന്നാണോ? അതു വികൃതമെന്നാണോ? അതൊന്നും സാരമില്ല. ഓരോകാലത്തും ഓരോ ആളും ആരോണമെന്ന കരുതുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം മറ്റൊരു കാലത്തും മറ്റൊരാൾക്കും ഇങ്ങനെ വികൃതമെന്നതോന്നാം. അതുസാരമില്ല. പണ്ടു നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ കാതിൽ രണ്ടു ചേൽമലപോലുള്ള സ്വപ്നപാളങ്ങൾ അണിഞ്ഞുപോന്നില്ലേ? വേലിലാടാതെ പല പന്തളങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്ന കാഴ്ചനിർമ്മാണപോലുള്ള കെട്ടിടം പണ്ടു സുന്ദരികളെല്ലാം കഴുത്തിലണിഞ്ഞുപോന്നില്ലേ? മൂക്കിന്റെ നടുപാലവും, മേലത്തേ മുണ്ടും, കാതിന്റെ നാഡാഭാഗങ്ങളും തുളച്ചു ഭാരമേറിയ തൂക്കങ്ങൾ ധരിക്കാറില്ലേ? ഇയിൽപ്പുള്ളികളുടെ കാലിടുന്നതിലും ഭാരംകൂടിയ തൂക്കം കൈയിലും കാലിലും അണിഞ്ഞുപോന്നില്ലേ? ഞാനീ

വികല്പം ഒരു വൃദ്ധകേരളനാണ്. അദ്ദേഹം നൂറു അക്ഷരങ്ങൾ പൊന്നുകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് ലാഭമേറിയ ഒരു മാലയായി കഴിഞ്ഞിട്ട് ധരിച്ചിരുന്നു. സ്വമന്തകം അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് നായാട്ടിനുമുമ്പായ പ്രഭുനന്റെ സന്തോഷം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സാധ്യം ഇതു ഭാരം ചുമക്കാൻ എന്തുപാപം ചെയ്തെന്നു അൻ തലമാന്ദ്യമായി സമരണപിച്ചു. ആ മാല ഒരു ചുമട്ടുകാരനെക്കൊണ്ട് എടുപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു നാഴികയ്ക്കു രണ്ടുപണമെങ്കിലും കൂവിക്കൊടുക്കണം. ജീവാനന്ത്യംവരെ കൂലിക്കൂടാതെ ഇതു ചുമക്കുന്ന വൃദ്ധന്റെ കഥയോ?

ഇതുകൊണ്ട് ഒരു ഫലിതമാണെന്ന് ലോകത്തിലുള്ള നിസ്സർവ്വ ബാധകർക്ക് എന്തെല്ലാമാണെന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ ആ വിഷയത്തിൽ വളരെ അർത്ഥനാണെന്നും, ഇൻഡ്യയിലുള്ള ചില ബാധകർ മാത്രമേ എനിക്ക് അറിവുള്ളൂ എന്നും സമാധാനം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഗൗരവം വീക്ഷിച്ച്, “വിവാസവതികളായ പല സ്ത്രീകളാണ് ‘സർവ്വബാധകർ’ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹം തന്നെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. പല ശക്തികളെയും പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കാനും നോക്കാനെയും വളരെ പൊന്നും തെങ്ങുളും ഇവർ സാധനമാക്കിക്കൊണ്ടു കഴിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ധനത്തിന്റെ മുക്കായ് ഭോഗ്യം ഇവരുടെ ശരീരത്തിൽ മാലവായും വളകളായും മാറും കിടക്കയാണ്. ശേഷം ക്വാർത്തം കൊണ്ടുവേണം ലോകം പുലരാൻ. പിന്നെ ഇവിടെ പട്ടിണിയാണ് മഹാദ്രുതം” എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്താണുകഥ? ലോകത്തുള്ള ആളെങ്ങെല്ലാം കൊറ്റത്താൽ ധനവിഷയകമായ പീഡയെല്ലാം മാറിക്കൊണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ഏറ്റവും എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു് ആത്മജ്ഞം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ നിരപരാധമായ ഈ വസ്തുക്കൊണ്ടു പിന്നെത്തു പ്രയോജനമുണ്ട് എന്നു ഞാൻ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കാഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ആലോചിച്ചിട്ടു മെ.പി. പരയാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ തിരിച്ചു പോന്നു.

പാലാഴി ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ.

ഭാവനയാകട്ടെ മുരളിതന്നിട്ട്

കേവലാനന്ദസംഗ്രഹത്തി
 ഏകാന്തസുന്ദരീവിജയ
 ൧൦൦൦൦൦ ൧൦൦൦൦൦ ൧൦൦൦൦൦൦൦ ൧൦൦൦൦൦൦൦

[illegible]

உள்ளகம் அபிவிருத்தி
கொடுப்பதில் ஆர்வம்;
மாண்புமிகு பொது
மக்கள் தொடர்பு
மந்திரி

വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകാതിരിക്കാനും
ജലസേചനവും വെള്ളപ്പൊക്കവും
മുൻകരുതലും എടുക്കാനും നൽകി
കൊടുത്തു. മറ്റൊരു കാര്യം, ജലസേചനം
എന്നതും വെള്ളപ്പൊക്കം എന്നതും

എൻവയറിനോടായിട്ടൊന്നു കൈന
 നുനടക്കുമ്പോൾ കൈയെപ്പിടിച്ചു
 ഞാനറിഞ്ഞുനടന്നപ്പോൾ ഉച്ചാ
 താനൊക്കൾ കൈയെ ന്യായമായിട്ടാക്കി

ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കർമ്മനത്തി-
 യാക്കെയ്ക്കായിട്ട് ചോദനങ്ങൾ
 വിശ്വസിക്കുന്നു: നഷ്ടപ്പെടുകയും-
 നഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്തെങ്കിലും
 മാനുഷികമായിത്തന്നെ
 അനുഭവപ്പെടുകയും

മന്നിന്റെ പാതയിലൊത്തുചേരും
 രണ്ടിള ജീവിതകാലകളെ
 ഉൾക്കളപ്രദം വലയകളാ-

യുഗം ഗളിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നോ,
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മാലിപ്പിപ്പാനും വേണ്ടതെന്നോ?

മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ
മുഴുവനായും കഴിയാതെ

ശകുനപ്പിഴ

വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലമുഖ്യ

പൊന്നും ചിങ്ങമാസം ഒന്നാംതീയതി;
ഉച്ചയ്ക്കു ഉദയം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ ഉദ്യോഗ
സ്ഥലത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

“എണ്ണ വേണമോ എണ്ണ”

ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപോയിച്ചുകൊണ്ട്, കുറ
ത്തുതിച്ച ഒരു കടാധനൻ പെട്ടിയൻ നിര
ത്തിൽക്കൂടി മുക്കിന നേരേവെത്ത. ശകുനം വി
ശേഷമാറി.

എനിക്കു, അയാളുടെ നേരെ അല്പം
വിരോധംതന്നെ തോന്നി. എന്നാൽ നിര
ത്തിൽ കൂടി നടക്കാനുള്ള അവകാശം എനിക്കും
അയാൾക്കും തുല്യമാണല്ലോ എന്നോർത്ത് അട
ങ്ങി. എങ്കിലും ഞാൻ പടിയിറങ്ങിയ പാക
ത്തിന് അയാൾ എന്തെന്ന വന്നുകൂടി? അല്ലെ
ങ്കിൽ, നേരം നോക്കിനോക്കി ഞാൻ അയാളുടെ
മുമ്പിൽ എന്തിനെ ചൊന്നുമാടി? “ഭവിതവ്യം
ഭവതേന.”

വണ്ടിക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കാൻ എനി
ക്കു മനസ്സില്ല! അങ്ങനെയൊണ് എന്നോടുകൂടി

പുറം—പെട്ടിയന്റേതല്ല വിരോധം വണ്ടി
ക്കാരന്റെ നേരേപകുന്നു.

വെയിലു് ഞെറ മുഴുവൻ ശരീരമാകെ
വിയർത്തു കപ്പായും നനയുന്നതുവരെ മുറുകിന
ടന്നു. പിന്നെ ഗതി വേഗംനില്പു. “വണ്ടി
വന്നെങ്കിലോ” എന്നായിവിചാരം.

സമയംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വണ്ടിവരൻ ഭാവ
മില്ല. എന്തിനേവെന്ന ഓർമ്മയോടുകൂടി കാരണം
അന്വേഷിച്ചതിൽ, ആ മനസ്സിൻ ഇതരാര
പേട്ടക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞു് ഒഴിഞ്ഞുകൂ
ടത്തു.

നടന്നുനടന്ന നാലാമത്തെ നാഴികക്കല്ലു
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുറകിൽ വണ്ടിയുടെ ശബ്ദം
കേട്ടു. ആശ്ചര്യമായി. പക്ഷേ, അയാളും
കാണിച്ചിട്ടും വണ്ടി നിർത്തിയില്ല. കാരണം
സ്വയം. ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മുന്നേ
ങ്ങിത് സ്ഥലംപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാട്ടുവണ്ടിയും സർക്കാർവണ്ടിയും തമ്മിലു
ള്ള ഭേദം! ഒരിക്കൽ ഞാൻ കയറിയിരുന്ന സർക്കാ
ർവണ്ടിയിലെ കമ്പിയിൽ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടർ
കൊല്ലാമുതൽ കോട്ടയംവരെ തുടർന്നു വിഷ
മിച്ചതു എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതാണു്.

ഒരു റെറ്ററീപ്പോട്ടുകൂടി പിന്നെയും നട
ന്നതുപോലി. രണ്ടാമതും ഒരു ഇരമ്പൽകേട്ടു.
അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുവന്ന ഒരു പട്ടാളം
കാർ എന്റെമുമ്പാൽ കുന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന്
നിന്നു. അതിനുള്ളിൽനിന്നു ആരോ എന്റെ
നേരെ ആശ്ചര്യം കാണിച്ചു. ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു
നോക്കി. ബോർഡർ രത്നാകരമെന്നോൻ.
ഞാനും തമ്മിൽ ഒരു നേരിയ പരിചയമുണ്ടു്.
അതുകൊണ്ട്.

“വണ്ടികിട്ടാതെ റിപ്പോർട്ടുചെയ്താണു്.
അല്ലേ?” അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

ഞാൻ—ഉവ്വു്.

ബോർഡർ—ഇതിൽ സ്ഥലമുണ്ടല്ലോ.
കയറിയിരുന്ന ഞാൻ കയറിയിരുന്നു. നോക്കു
ണം, എന്റെ ഒരു ഭാഗ്യം! ഇൻസ്പെക്ടർ ഉപ
ദ്രവിച്ചാൽ ബോർഡർ രക്ഷിക്കും.

“അപ്പോൾ എങ്ങോട്ടേക്കാണ്?” ബാരിസ്റ്റർ അന്വേഷിച്ചു.

ഞാൻ—ഞാൻ—യോണാബാരി—എന്നാൽ ഒരു പിശകുപറ്റി. ക്ഷമിക്കണം. ഞാനിപ്പോൾ—യോണാബാരി—നേരത്തെ ചോദിക്കാൻ വിട്ടുപോയി. എന്നാൽ പിന്നെകാണാം. ഡ്രൈവർ! വണ്ടിനിറുത്തൂ.

ഒരു പച്ചപ്പൂർണ്ണമുട്ടയിൽ ഞാൻ താഴെ ഇറങ്ങി. ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 1.

ഞാൻ നാലുപാടും നോക്കി. ഈ മാനുഷേടിന് ആരാണുത്തരവാരി? ഞാനല്ല; ബാരിസ്റ്റർമാർ.

മുന്നാമത്തെ വണ്ടി തെറ്റിയില്ല. അത്, ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എന്നെ, എന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥലത്തെ പ്രധാനകവലയിലെത്തിച്ചു. അവിടെ നിന്ന പിന്നെയും രണ്ടു നാഴിക ദൂരം നടന്നാലേ വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നു പോകുകയുള്ളൂ.

വഴിവക്കത്തുള്ള ഒരു കടയിൽ കയറി ഞാൻ സായാഹ്നപത്രം വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അപാൽ ശിപായി അവിടെ എത്തി. അയാൾ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളുടെ ഒരു മണിയാർഡർ വന്നിട്ടുണ്ട്.”

ഞാൻ—എത്ര ഉറപ്പിക?

ശിപാ—തൂററിലേയ്ക്കുതന്നെത്തന്നെ.

ഞാൻ ഒരു മണിയാർഡർ കാണിയിട വാൻ തുടങ്ങിയിട്ട രണ്ടുമാസമായി. ഇപ്പോഴെങ്കിലും കിട്ടിയല്ലോ എന്നു സന്തോഷിച്ചു.

അയാൾ ഫാറം എടുത്തു തന്നു. അതു നോക്കിയശേഷം ഇടറിയ സ്വപ്നത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഇത് എനിക്കല്ല. പേരിന്റെ സാമ്യം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ഈ മേൽ വിലാസക്കാരൻ ഭവസ്ഥം മാനേജറാണ്.”

ഞാൻ ഫാറം മടക്കിക്കൊടുത്തു. ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 2.

വലിയ തിരക്കില്ലാത്ത ഒരു ഇടവഴിയിലൂടെ ഞാൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. നേരം എ

രിഞ്ഞടുത്തുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. കുറെ അകലെ എന്റെ മുനിയ്ക്ക്, ഒരു സ്ത്രീ നടന്നു പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ യുവതി, അഞ്ചുതുറയിലോ മറ്റോ ജോലിയുള്ള ഒരു ലേഡിക്ലാക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ കാക്കോത്തിമലയിൽനിന്നു ആദ്യമായി സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി പരീക്ഷ പാസായതിനാൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതാണെന്നു കേട്ടിരുന്നു. ഗതിഭാഗംകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രമേണ ആ യുവതിയുടെ ഒപ്പമെത്തി മുനിയ്ക്ക് കടക്കാൻ ഭാറിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഒരു പഴയ പരിചയക്കാരൻ ഡ്രൈവർ എതിരെ വന്നു. അദ്ദേഹം ആത്മാത്മമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി കശലപ്രശ്നം ആരംഭിച്ചു.

“അല്ല! രണ്ടുപേരും കൂടി എവിടെപ്പോയിരുന്നു? നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ടെന്താണു കാണാൻ എത്രകൊത്ത് വിട്ടുണ്ടെന്നോ? ഇന്നു സാധിച്ചുള്ള വിവാഹത്തിനുപോലും എന്നെ നെക്കുണിയില്ല! ഇരിക്കട്ടെ. ഇപ്പോൾ സന്തോഷമായി.”

നല്ല സന്തോഷം! ആ തുരുത്തുകളാൽ എന്നെ കരുക്കിയ കരുക്ക്! ആ യുവതി സാരിയുടെ തുരുക്കുകൾ വലി അമർത്തി, തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ നടന്നുപോയി. ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 3.

വാസ്തവം പറഞ്ഞു വാസ്തവം യാത്രയാക്കാൻ അരമണിയിൽ ചോണ്ടിപ്പറന്നു. പിന്നീടാണ് എനിക്കു ചിരി വന്നത്. സമ്പ്രദേശിഞ്ഞു വീട്ടിന്റെ മറ്റൊരങ്ങത്തിലുപോൾ കളിപ്പാലത്തിൽ ചെങ്കളം വീഴുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ അങ്ങോട്ടുചെന്നു. ഭാര്യയോടു പകലെ കളിച്ചു കൊള്ളണമെന്നു ഞാൻ പല തവണ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്, എന്റെ കോപം പൊട്ടിപ്പറപ്പെട്ടു:—

“നിരാട്ടാണ്. അല്ലേ? എത്ര പറഞ്ഞാലും ഫലമില്ല. എന്തൊരമാനമാണിത്!”

ഉത്തരമില്ല. അടുപ്പിരുന്ന വാതിൽ ഞാൻ തുളച്ചിരുന്നു. പെട്ടെന്നു ആ മുറിയിൽ നിന്ന ഒരു ശബ്ദം പൊങ്ങി:—

“മേൽത്തലക്കാരി ഒരു സ്ത്രീയാണേ!”

ഞാൻ വിചാരിച്ചു. “ഭായ്യതന്നെ. ആത്മഭയം ഭായ്യ!” ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 4.

ക്ഷണത്തിൽ തിരിഞ്ഞുനടന്ന ഞാൻ തിണ്ണയിൽ കയറി. നിലവിളക്ക് മങ്ങിമങ്ങിക്കുത്തുന്നു. ചാരി ഇരിക്കാമുള്ള എന്റെ ഇളയ കുട്ടി കറേസ്റ്റേ റെക്കോയുടനും. ഞാൻ അവനെ എടുത്തു ചുമ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചു.

“ഭാമനേ!”

കുട്ടി വേഗിച്ചു പൊട്ടിക്കരയുകൊണ്ടു് താഴെ ചാടി.

മുറിക്കുളള നാമം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ ഭായ്യ എഴുന്നേറ്റുവന്ന് പതുക്കെ പറ്റത്തു.

“മോത്തല ദൂരിതം ഇവിടെയും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനാഥമായ ഒരു സ്ത്രീ. അവയുടെ കുട്ടിയാണിത്.” ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 5.

ആ നശിച്ച എണ്ണക്കുപ്പകൾക്കാരനെ എന്റെ കൈയിൽ ഒന്നു കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ:—

നാരദന്റെ കൈലാസയാത്ര!

എം. തങ്കമവട്ടീസ്.

പ്രകാശനം

നാരദർ ഒരു ഭിംസം വീണയുമായി കൈലാസത്തിലെത്തി. നന്ദികേശ്വരൻ വേണ്ടവിധം അദ്ദേഹത്തെ സ്തംഭിപ്പിച്ചശേഷം പറഞ്ഞു. “സപാമീ! ഇപ്പോൾ ശിവാജിയെ സന്ദർശിക്കാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ.” ഭഗവാൻ സഞ്ചാരശേഷം ഇന്ന് മടങ്ങി എത്തിയിട്ടെ ഉള്ള. ഭഗവിയുമായി സംസാരിക്കുകയാണു്. ഇനി ഉണ്ടാകുന്ന ഉറക്കവെല്ലാമാകും, ഏതായാലും അതുവരെ അജിവിടെയിരിക്കണം. വളരെ നാളുകളായില്ലെ ദർശനമുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. വല്ല പുതിയ വാസ്തവങ്ങളെങ്കിലും പറഞ്ഞാലും. ഇതിനിടയിൽ ഗണേശസ്വാമിയും വന്നു.

ചേൻ. നന്ദികേശ്വരൻ, നാരദർ വിശപ്പടക്കാൻ ചില നല്ലസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നവൻ ഒരു കൂട്ടത്തിന് ആത്തരക്കൊടുത്തു. കല്ലുനകിട്ടാത്ത താഴസം—ഒരു കാളവണ്ടി നിറച്ച് സാധനങ്ങൾ വന്നുവേൻ. പക്ഷെ നാരദർ അല്പം മധുര പലഹാരങ്ങളും, രണ്ട് കമ്പണം പാക്കും മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. ബാക്കി മുഴുവനും ഗണേശനും, നന്ദിയുംകൂടി അകത്താക്കി. പിന്നെ സംഭാഷണമാരംഭിച്ചു.

ഗണേശ—ഇവിടേയെല്ലാം എഴുന്നള്ളാൻ വല്ല വിശേഷകാരണവുമുണ്ടോ? സപാമീ! ഈയിടെ ആരെയും കൂട്ടി അടിച്ചിരിക്കാറില്ലെ?

നാര—ഇല്ല കണ്ടെത്തി ഞാനിപ്പോൾ ആ ജോലി എല്ലാമൊഴിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ദേവസുന്ദരമാകെ തമ്മിലടിച്ചിരുന്ന ജോലി വിടവാരം നിർത്തി എന്നു തന്നെ പറയാം.

നന്ദി—പിന്നെ വളരെ നാളായി കാണാതിരുന്ന കാരണമെന്തു്?

നാര—അതോ പറയാം. ഇരുനീടെ മനസ്സുലോകസഞ്ചാരത്തിലായിരുന്നു.

നാര—കുറെനാളുകളായി ഞാൻ പലപ്പോഴും മനസ്സുരെ സപാമീനും കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെ ഞ് കണ്ട് കളയാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അന്നുതാലാം ആണു എന്നെ കൂട്ടുവാകാൻപിരിച്ചു. ഞാൻ ഒരു രാത്രി സ്ത്രീപാലനാഭസ്വാമിയെ ദർശിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഞാൻ മനസ്സുവേഷം ധരിച്ചു. കൂടാതെ സുഖമായി കളിക്കാനൊരു കളം. ഒരഞ്ചുമണിവരെ അവിടെച്ചാറി പററി കഴിച്ചുകൂട്ടി. അഞ്ചുമണിക്കു് അതൊരു തനി മലയാളയാവാവിന്റെ വേഷത്തിൽ പട്ടണം കാണാനിറങ്ങി. ഹോ എന്തു പാവയെ. പരിഷ്കാരകേന്ദ്രം! ഐശ്വര്യദേവതയുടെ നടനരംഗം! ജാതി പിശാചു് പമ്പ കടന്ന നാട്ടു്!

ഗണേശ—ഉവ്വ് ഉവ്വ് സപാമീ! എല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ എന്തുണ്ടായി എന്ന് പറയണം.

നാരദ—പറയും കേൾക്കിൻ ഞാൻ നേരെ നടന്ന് തമ്പാത്തർ റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ നില്പെത്തി. മണ്ണിട്ടാൽ താഴാത്തതുപോലെ ആളുകൾ അവിടെ കാറ്റ് കൊള്ളാൻ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ചിലർ പതുപാശായണത്തിലും വെടി പറച്ചിലിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നരഞ്ചു വേർ എന്റെ മുറിയിലും കൂടി, ഇതിനിടയിൽ ഒരു പശുൻ റോഡിൽ കൂടി “നാരദർ—നാരദർ” ചില വിശേഷങ്ങളെ മാനിക് എന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നു. ഞാനെന്ന് ഞെട്ടി—

(നാരദർ എന്ന് കേട്ട് നന്ദിയും, ഗണേശനും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ഗണേഷ—അയ്യോ എന്റെ സ്വാമി! അങ്ങനെയെ വീഴ്ചമെല്ലാം നശിച്ചോ? മനുഷ്യരുടെ ധിക്കാരം നോക്കണം, സ്വാമിയുടെ പേരു വെച്ചു മാനിക് പോലും!

നന്ദി—അതെ. ധിക്കാരം. ധിക്കാരം. രൂപമാനമതനെ. സംശയമില്ല. ആ മാനിക് നമുക്കുമൊന്നു കാണണമല്ലോ. സ്വാമി ഞെ കൊണ്ടു പോരാത്തതെന്തുകൊണ്ടു?

നാരദ—ധിരത്പ്പെടാതെയിരിക്കിൻ. മാനിക് എല്ലാം കാണിക്കാം. അദ്ദേഹം കൂടെ കേൾക്കിൻ. ഞാൻ അടുത്തിരുന്ന ഒരാളോട് അന്തരമറിച്ച് ചോദിച്ചു. ശ്രീവിലാസ്സ് പ്ലസ്സിൽനിന്നും പുതിയതായി അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒരു നല്ല മാസികയാണെന്നു യാദം പറഞ്ഞു. ഏതായാലും രണ്ടുണ്ടു ചെലവായാലും വേണ്ടില്ല ഒരേണ്ണം വാങ്ങിക്കളയാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. നാരദർ ഒരു മാനിക് എടുത്ത് ഗണേശന് കൊടുത്തു. നന്ദിയും അതിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. പൊട്ടെത്തു—പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഗണേശൻ പറഞ്ഞു—നോക്കണം. കൂത്താൽ! സ്വാമിയുടെ പടം. പത്നെട്രായസ്സായ ഒരു യുവാവ്.—

നന്ദി—അതെയതെ. സ്വാമിയെ കണ്ട് ഭൂലോകത്തിലെ സ്ത്രീകൾ നീളുവായും വൃശ്ചോധിതയായിരിക്കും സംശയമില്ല.

ഗണേഷ—ഇതു കണ്ടിട്ട് എനിക്ക് അസുഖം തോന്നുന്നു. എന്നെ ഒറ്റക്കൊമ്പനായും കൂടെ വരാനായും മറ്റും വണ്ണിക്കയും, ചിത്രീകരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരല്ലേ ഇദ്ദേഹത്തെ ഈ രൂപത്തിൽ യുവകോമളനായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്? (നാരദർ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

നന്ദി—ഉം. ഉം. ബാക്കി കേൾക്കട്ടെ. സ്വാമി. കൂടെ ബഹുമാനമായിരിക്കുന്നല്ലോ?

നാരദ—ഇനിയുമാണ് രണ്ടും കേൾക്കണം. കണി അഞ്ചുമാസമായിരിക്കണം. അസുഖം വരുന്ന ഒരു ബാഹളമൊരുവഴിക്ക്, ഒന്നിൻറെ ശബ്ദം മറ്റൊരുത്തു്. സുന്ദരിമാരായ യുവതികൾ വേറൊരു വഴിക്കുകൂടി ചിത്രശലഭങ്ങളെപ്പോലെ മിന്നുന്നു. ഇതിനിടയിൽ എറിയെ നിന്നോ കണ്ണാനന്ദകരമായ ഒരു സംഗീതധ്വനി ഞാൻ ശ്രവിച്ചു. ഒരു നാരായണസ്തുതിഗീതം. അടുത്തിരുന്നയാൾ പറഞ്ഞു. പാട്ടുകേൾക്കുന്നത് സിനിമാതിരേറ്ററിൽ നിന്നുമാണ്. ഇന്നവിടെ പുതിയമലയാളം പ്രൊളോട് എന്ന പിക്ച്ചറാണ്. അതു കാണാനായിട്ടാണ് ഈ അളക്കളെല്ലാം തിടുക്കത്തിൽ പോകുന്നത്. നിങ്ങൾക്കുടി വരുന്നെങ്കിൽ വരണം. അങ്ങനെയിടേക്കു പോകയാണ്. അറക്കറ്റേറ്റററു് നടന്നു. കൈവശമുള്ള ചില്ലറ എണ്ണിനോക്കിയില്ലാതെ മുന്നോട്ടു വെച്ചു. മറ്റൊരു മനുഷ്യനെക്കണ്ടു ഞാനും തിരിച്ചു. ടിക്കറുമെടുത്ത് ഞാൻ അകത്തുകയറി. അയ്യോ ഞാനനാന്നുപോയി. കൊണിന് രണ്ടു പൊൻ തലവീതം അവിടെ കണ്ടു. അന്നത്തെ ഷോ സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കുമോ എന്നും ഞാൻ പരീക്ഷിക്കാതെയിരുന്നില്ല. കൂടി ആരോടിച്ചു. എടോ—അവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ നാരദൻ! വീണയുമായി! അതു കാണാതെയിരിക്കാനായി കനിഞ്ഞു പോകും കൈയ്യിലിരിക്കുന്ന ഗുസ്തിക്കാരനെപ്പോലെ “നാരദൻ” മാസികകളിൽ ഞാൻ വിജയിച്ചു. വല്ലാത്ത കോപവുറന്നു. പല്ലൊന്നു കടിച്ചു. കോപമുഴുവൻ ഒരു മുമയിൽക്കൂടി വെളിയിൽക്കുളഞ്ഞു. ചുമച്ച ശബ്ദപ്പെടുത്തിയ

നാൽ എന്ന ദേഷ്യത്തോടെ ഇടവും വലവുമിരുന്ന നാലിരുന്നടരം തിരിയ്ക്കു് അമർത്തോടെ നോക്കി. അനവധിയായ പോലെ തലകുനിച്ചു. ഇങ്ങനെയെല്ലാംകൊണ്ടും ആ കൊച്ചിനെ സമ്മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്തു.

നന്ദി—എന്തു് കൊച്ചുസ്വപ്നം! സ്ത്രീകളുടെ കാഴ്ചമെല്ലെ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതു്?

നാര—ഓ വിട്ടുപോയി. പ്രാർത്ഥനയായി ആളു് ചെയ്യുന്നതു് ഒരു പെൺകുട്ടി—ചെറിയൊക്കെ—യായാണു്. ആ കുട്ടിയുടെ ആളു് കണ്ടു് ഞാൻ മതിമറന്നുപോയി.

അപ്പോഴേക്കും ഇന്റർവെൽ ആയി. അതു് കഴിഞ്ഞു് അടുത്തുവരുന്നപോകുന്ന ചില ചിത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും മറ്റും കാണിക്കാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഞാനൊന്നു് ഒട്ടെട്ടി. എന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. എന്താണവിടെ കണ്ടത്? ഒരു സ്ത്രീനാമെന്നുണ്ടു്. വീണയുമേന്തി ഏത്തപ്പാട്ടിട്ടു് പല്ലമിളിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നീലുണ്ണ. ഞാനൊന്നുവരുന്ന. അടുത്തതന്നെ ഒരു കിളവനോടു് പോയിട്ടു. “ചേട്ടാ അതാരാണു്?”

അതാൾ ഓക്കേടപസരത്തിൽ പറഞ്ഞു “നിങ്ങളെപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്നും വീണയാളാണെന്നു് അറിയുന്നല്ലോ. ശക്തനായി ആളു് ചെയ്യുന്നതു് എന്തു് അല്ലെ അതു്? ഒരുക്കേ ഇൻഡ്യായിലാരുണ്ടു് അവരെ അറിയാത്തവരാതി? ശാന്താരുപേ സാവിത്രിയായും, എം. എസ്. നാരായണയും ആളു് ചെയ്യുന്ന ഹിക് ചർ ഇന്ത്യയിലെ വരും” ഞാൻ ഇതികുറഞ്ഞുവെച്ചു മുഖനായിരുന്നപോയി. എം. എസ്., ആരെന്ന് വിശദമായി ചോദിച്ചറിവാൻ ആ കിളവന്റെ ഗന്ധരഭാവമെന്ന അന്താഭിമുഖമില്ല. ഏതായാലും കളി തീരുന്നതിന്നു് മുൻപായിരുന്ന ഞാൻ ഫാളിൻ വെളിയിലിറങ്ങി. അവിടെ ഗേറ്റിൽ ഒരു വശത്തു് ഒരു ബോർഡും അതിൽ ചില ചിത്രങ്ങളും കണ്ടു് ഞാനതു് ശ്രദ്ധിച്ചു. കണ്ടുപിടിച്ചു. എം. എസ്. ആര

നും. “കോകിലഗാനം ഇതേശബ്ദമാണി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മി”

നന്ദി—ഓ—ഓ— ബഹുശ്രേഷ്ഠം. എന്തൊരു നീണ്ട പേരു്!

ഗണേ—നല്ലതേരംപോക്കുതന്നെ: സ്വാമി! ബാക്കു കൂടി കേൾക്കട്ടെ.

നാര—ഇതേശബ്ദമാണി തമിഴും നാട്ടുകാരിയാണെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അന്നുതന്നെ മധുരക്കു് തിരികണമെന്നു് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. രേഡിയോ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രാൻഡ് ഹോട്ടലിൽ കയറി അബ്ബാമുത്തത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു ഉത്തരം കഴിച്ചു് ഒൻപതിരൂപ തിരിഞ്ഞിരുന്ന മെയ്യിൽ കയറി സുലഭമായി നീണ്ടു് നിവൻ്റെ നന്നു കിടന്നു. പലവിധ വിചാരങ്ങൾ ശല്യപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഉറക്കം വന്നതെന്തില്ല. പെട്ടെന്ന് “നാരദർ മാസികയുടെ കാഴ്ചയോർമ്മവന്നു. മനസ്സുതന്നെ മനസ്സുനോട്ടു് കൂട്ടിയെടുപ്പിച്ചു്, എന്റെ പാവനനാമത്തെ കൂടി മലിനമാക്കുന്ന മാസിക എന്ന വെറുപ്പോടെയാണു് ഞാനതു് കൈയ്യിലെടുത്തതു്. പക്ഷെ അതിൽ എന്റെ സംശയത്തിനടിസ്ഥാനമായ തൊണ്ടക കാഴ്ചങ്ങളുമില്ലെന്നും, വെറും കാഴ്ചയായ പലിശങ്ങളും, കവിതകളുമേ ഉള്ളൊന്നും കൂടാതെ എന്റെ പേർ കേട്ടു് തന്നെ അനേകം പേർ അതിന്നു് വരികൊരായിചേരുന്നവനാണെന്നു് ഞാനുറപ്പാക്കി വെറുപ്പും കോപവും മമതയായും രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നേരം ഓളിക്കാരായപ്പോൾ ഞാൻ മധുരയിലെത്തി. ഒരു ഗ്ലാസ് മൂടുകാപ്പിയും നാലിസ്സലി ചട്ടിണിയുംകൂടി അകത്താക്കിയപ്പോൾ നല്ല ഉറക്കം വന്നു. മധുരപ്പട്ടണവും വളരെ വിശേഷമാണു്. ധാരാളം സ്ത്രീകൾ മധുരക്കുറുപ്പിലാലേക്കു് പോകുന്നതു് കണ്ടു് ഞാനും അവിടെക്കു് പോയി. മധുര മീനാക്കിയെ തൊഴുതു പ്രസാദവും വാങ്ങികൊണ്ടു് തിരിച്ചു. ഒരു ബ്രാഹ്മണവേദാഭിമുഖി കയറി സ്ത്രീ നാമത്തെ കരിച്ചു് തിരക്കിയതിൽ, എം. എസ്. ഒരു പാട്ടുകച്ചേരിക്കു് മദ്രാസിൽ

പോയിരിക്കുകയാണെന്നും അന്നരാത്രി തിരിച്ചു വരുമെന്നും അറിഞ്ഞു. അയാളിൽനിന്നും പല കാര്യങ്ങൾ ഏ. എസ്സിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. എത്രയായാലും എനിക്കവരോട് ഞായറുനിയന്ന കോപം കൊകാംകുറയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ അവിടെ കണ്ട ആ അറക്കാരെ ശാസ്ത്രീകളെ എനിക്കൊട്ടും പിടിച്ചില്ല. പെട്ടെന്ന് ഞാൻ നാഗപ്പുരിൽ വെച്ച് കണ്ട ആ ചുരുപ്പൻ മാർവാടിയുടെ കഥ ഓർത്തു. അവരെ രണ്ട് പേരേയും കൂടി ഒന്ന് കൂടി അടിച്ചിരിക്കുമെന്ന് മനസാന്നിധ്യമായി.

ഗണേ—എന്തു മർവാഡി? എന്തു ശാസ്ത്രീ? അതൊന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ ഇതിനിടയിൽ ശിവജി ഉണർന്ന് നാരദരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരു രൂപം വന്നിരിച്ചു. ഭാഗ്യവശമല്ലാമവിടെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു കൈയ്യിൽ വീണയും മറെറ കൈയ്യിൽ 'നാരദർ' രാസികയുടെ ടൂത്ത് സ്വാമി എഴുന്നേറ്റിട്ട് പറഞ്ഞു. “ഗണേശാ, നന്ദീ, ബാക്കി കഥയിലാണ് രസം. അത് ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നിട്ട് പറയാം. ഇപ്പോൾ മുഖം കാണിക്കട്ടെ. ഈ കഥയെല്ലാം ഭഗവാനെയും അറിയിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമെ ഞാൻ ഇവരോട് പ്രതികാരമോ, ഉപകാരമോ ചെയ്യുമല്ലോ.

“പ്രതീക്ഷ”

ശ്യാമമുഖനും കൃഷ്ണനാരദർ

രോഗാഭയാൽ വല്ലക്കടിയിൽ
കോകിലഗാനമുതിർത്ത്;
പാലിക്കാലിത്തം ചെയ്ത നാരദൻ
അരിയമെങ്കിലും;

വൃത്തിയില്ലാത്ത പൊരിഞ്ഞ പൊൻതീർത്ത്
ചന്ദ്രികളുമ്പോൾ ചെയ്തു;
അധ്വപാലാളികൾ പ്രേമാനന്ദങ്ങളാൽ
വൃന്ദവൃന്ദങ്ങളാൽ;

ആരാമലക്ഷ്മിയെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കും
മോമൽ പുലരിവന്നതോ;
പിട്ടിച്ചെട്ടിക്കാട്ടി അന്നമോക്കുതിവം
കൊച്ചുതിരഞ്ഞുപിടിക്കുക;
പിട്ടുന്നതന്നെ കളിക്കുതി മാറ്റം
നിർമ്മിതി പൊട്ടിച്ചിരിക്കും;

ഇന്നുവന്നാൽ ദാസവർഗത്തിൽ
ആഗതയാകുമെന്ന് വെടി.

ശ്യാമം ഇന്ദ്രിയമെങ്കിലും കവിതകളിൽ
മാമനമാലിയിൽ വീണാൽ—

(ഉതിർന്നാൽ, തൂകിക്കാൽ, ചെയ്യാൽ, കഴിഞ്ഞാൽ;
എത്തിക്കൊണ്ട്, പറഞ്ഞാൽ, ചിരിച്ചാൽ,
ചെയ്യുക കവിതകളിൽ മാലിനിയാ മുഖമിട -
യോ വീണാൽ, അങ്ങനെയൊന്നോ?)

(ഒരു കവി)

'SIVANANDA VIJAYAM' VAIDYASALA,

Recognized by the Govt. of Travancore & Cochin in Calcutta.
PAZHAVANGADI, TRIVANDRUM.
Physician:- Siddha Vidya Seromani
ANUJAN NARAYANAN.

Our Special Preparations

1. **The Universal (Balm Regd.) in Calcutta)**
For External use only. A marvellous remedy; cures aches of all sorts, heals swellings, wounds, sores, sprains, cuts, burns etc. Also found very efficacious in cases of pneumonia, pleurisy and allied complaints of the lungs and heart and other internal organs.
2. **Raktamrtam (Regd. in Calcutta)**
An ideal tonic for the young and old; purifies and enriches the blood; roots out anaemia and consequent ailments of all kinds.
3. **The Clean All (Regd. in Calcutta)**
An excellent First Aid in all kinds of fever and stomach troubles and ensure continued health.
4. **The Glory Oil (Regd. in Calcutta)**
A wonderful brain tonic. This medicated oil, which is a rare preparation can be generally used in all climates and conditions irrespective of age. It is a sure remedy, for cold, cough, asthma, fever & all allied ailments. It cools the brain and induces sound sleep in insomnia patients. Specially for students and brain workers.

എന്റെ പ്രണാമപിടിത്തം

എൻ. പി. പാലപ്പുറം നായർ

ഒരു പോഷാരുഷ്യം കിട്ടുന്നതിലും പരമമായ ഭാഗ്യമാണ് ഒരു സിനിമാ നടനാകുവാൻ സാധ്യമാകുക എന്ന വിശ്വസിച്ചിരുന്നവനാണ് ഞാൻ. പരമാർത്ഥതയിൽ ആ അവസ്ഥ സ്വസ്ഥതയിലെ നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാശ്ചാത്യവൃക്ഷത്തിന്മേൽ പൊന്തത്തോലിട്ട് അതിന്മേൽ സുരനാദികളായ അസംഖ്യം യുവാതികളോടുകൂടി ഒന്നിച്ചും ഇരുരണ്ടിച്ചും ആയി കയറി ആടുകയും പരക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ ഏതാണ്ടെ തുല്യത വഹിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കുമെന്ന് എന്നെപ്പോലെ തന്നെ, ഇന്നും പല വിദ്യാർത്ഥികൾ കരുതുന്നുണ്ട്. കാര്യം പട്ടത്തിൽ കാണുന്നത് അങ്ങനെയല്ല. എത്ര എത്ര ചിത്രനക്ഷത്രന്മാർക്കാണ് മുഖ്യാഭിവാദനം കണിക്കാരനും പരസ്യമായി സല്ലാപിക്കാനും വേണ്ടി സിനിമാപ്രാർത്ഥകർ നല്ല നല്ല സുന്ദരികളെ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നത്. മിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട് ഒരു ഭടന്റെയോ ഭൂസ്വന്തന്റെയോ വേഷമെങ്കിലും കീട്ടിയാൽ മതിയെന്ന്. അഭിനന്ദോളിയിലെതിലും നമ്മുടെ ഭാഷയെന്ന പഴയ ആ ഭൂതകാളിയുടെ ശൈലിഭാവം വകായ്ക്കൊരു ഒരു ലാവണ്യയാമരമായി സംസാരിക്കാം. പുഞ്ചിരിക്കാം. രസിക്കാം. നമ്മുടെ താമര തുറപ്പയെത്തുന്ന കാതിതലികയോ പുലർച്ചെ ശകാലിക്കോ വെയ്ക്കൽപോലും അതൊരു സുഖമാണ്. അതുവെല്ല, ഞാനും അഖിലേന്ത്യാ പ്രശസ്തിപെറ്റ നാമോൻ ജീവിതം ഇന്നതും കൂടി ഇന്നപകം അഭിനയിച്ചപ്പോൾ എന്റെ അഭിനയശാസ്ത്രവും സംഗീതപാടവും വേഷസമാധാനവും കണ്ട് ആ ശ്രീമതി ഇന്നാക്ക് എന്നോടും പ്രേമം തോന്നി. അതു തെങ്ങുകൊണ്ടു മാതിരെയ്ക്കിൽ കലാശിക്കുമോ എന്നുപോലും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. പിന്നെ നമ്മുടെ കണ്ണിൽ

കുട്ടിയേയും പിള്ളേരേയും കയ്യിൽ ഞാൻ അതൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയോ ചെയ്തു. എന്നൊക്കെ വയസ്സുകാലത്ത് മേനി പറയാനും ആ വന്ദനം ഒരുവസരം നൽകുന്നു. പരമാർത്ഥം എങ്ങിനെ അയാൾക്കൊരിക്കലും ഒരായിരം കള്ളജലം പറയുവാൻ അതു സൈതകവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാക്കിയെടുത്ത ആശങ്കയോടെയാണ് ഞാനും സിനിമായുപാധയ്ക്ക്. ആവ! അഭിനയിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി പുറത്തും. ആദ്യത്തെ ദിവാസം തന്നെ ഏതാലും മയ്ക്കലുപോയി. രണ്ടുതൂലാം ഭാരം വരുന്ന ഒരു തടിയൻ അറ്റാക്കുമാല കഴുത്തിൽ ശാന്തിപ്പോറിയുടെ തലയിലെ മുഴയുടെ പൂപ്പം വലിപ്പമുള്ള വേറൊരു അറ്റാക്കു കമ്പിയിൽകോർത്തുകൊണ്ടു ജുറക്കിയൊരുക്കെട്ട്. ആ അറ്റാക്കുമാലയോ പാപനാശംശിവാൻ തുടങ്ങി ഒരു മുന്തൂ വേരുകെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടുള്ളവായിരുന്നെങ്കിലും, ആ അറ്റാക്കുമാലയിലെ മുളകളും അവ കോത്തിരുന്ന കമ്പിയുടെ അഗ്ര

ഒളം സെന്തുനായ നിരൂപകന്മാർ സാഹിത്യകാരന്മാരെ എന്ന പോലെയാണോ അനുസരണയില്ലാത്ത പിള്ളേർ മാതാപിതാക്കന്മാരെ എന്ന പോലെയാണോ എന്നു വേദനിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതെല്ലാം സമീക്ഷാം. എന്റെ തലയിൽ കുറെ മുടി, പുഷ്പമായ ഒരു കേശബന്ധം ഒന്നാം സ്ഥിതിയിൽ. ആ മുടിക്കെട്ടു സ്ഥായിയായി എന്റെ കൂപ്പുതലയിൽ നില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വേഷവിഭാഷൻ ഒരു തുമ്പയ്യും ഇരുമ്പിന്റെ സൂചികൾ അവിടെ തല്ലിക്കുറുത്തു. പക്ഷത്തിൽ ഞാൻ നന്നായിരിക്കണമല്ലോ, എന്റെ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും മുള സ്റ്റേഫിതകൾ കാണുന്നതാണല്ലോ എന്നു കരുതി സൂചിപ്രയോഗം നടത്തിയ അവസരത്തിലേയ്ക്കും ഞാൻ വേദനയില്ലെന്നുള്ള ഉട്ടിൽ മിണ്ടാതെ നിന്നു. മിണ്ടിയാൽ തന്നെയും അതു കൊണ്ടു ഫലമില്ലെന്നു നിങ്ങൾ! എന്നെന്നാൽ എന്റെ തമിഴ് ഒരു പ്രത്യേക ശമിഴാണ്. വേദനയുണ്ട് അത് ഉച്ചിതാണ്, അവിടെ അങ്ങനെ കത്തിയിരിക്കുന്നത്, തലകിഴിഞ്ഞുപോകും. എന്നെല്ലാം ഞാൻ തമിഴിൽ ഒരു സ്വന്തം ബോധിപ്പിച്ചാൽ നേരെ മറിച്ചായിരിക്കും നമ്മുടെ ഒരു വിഭാഷൻ ധരിക്കുക. അതോത്തു മിണ്ടിയത്തേറ്റു. എന്തായാലും ഒരു നംഗത്തേയ്ക്കു പോകുമ്പോഴാണ് തലയിൽ പല ഭാഗത്തും തലയ്ക്കെക്കീഴ് സൂചിയുടെ അഗ്രഭാഗം അകത്തു കുമ്പട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായത്.

സ്മരണയോടുള്ളിൽ ശിവാനെ! അന്നോ പരമസുഖമെന്നു പറയാനുള്ള. അങ്ങനെയും ആയിരവും മെഴുകുതിരിയുടെ പ്രകാശമുള്ള എത്ര എത്ര വിളക്കുകളാണ് നടന്നതും കാത്തു ചിമ്മിക്കൊണ്ടു കിടന്ന വനവൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലെ പരിക്കുന്നതു്. സ്വന്തം അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു നാട്. അതിനിടയിൽ ഈ വിളക്കുകളുടെ നടുക്കുള്ള നില വെറുതേ വല്ലയിടത്തേയ്ക്കും നോക്കിനില്ക്കുന്ന വിളക്കുകളാണോ. അതല്ല, അവയ്ക്കുള്ള നടുക്കെ കണ്ണും മുക്കും ശിരസ്സും ലക്ഷ്യ

മാക്കി പ്രകാശിക്കും. ഞാൻ ചെന്നു കയറി. എന്തൊരു ചുട്ട്. എന്തൊരു നീറൽ. പണ്ടു ഈ രാജ്യത്തു മുട്ടൻ വെയിലത്തു കനിച്ചു നിൽക്കി മുളകിൽ കല്ലു കയറി വയ്ക്കുന്ന ഒരു ശിക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അതു സാക്ഷ്യം. ഈ സുഖാനുഭവത്തിൽ എഴുമണിക്കൂറു മുതൽ പതിനാലുമണിക്കൂറുവരെ ഭിവാസേനയുട്ടിപ്പ് അങ്ങനെ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

പ്രഥമഭിവാസത്തെ ഷൂട്ടിങ്ങ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ചലച്ചിത്രങ്ങളിലെ നടീനടന്മാരെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന അസൂയ പോയി അനുകമ്പയാണുണ്ടായത്. തീർച്ചയായും ചില ചിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചിരി ചിരി അല്ല. എന്തെന്നാൽ ആ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അരുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എത്ര പച്ച വെള്ളം കുടിച്ചാലും ചിരിക്കാൻ അധരോഷ്ടം ഒന്നും മാലിഷ്യമില്ല. ശുശ്രൂഷയും ഉറവിൽ നിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല. പിന്നെ, ചിരിക്കും. ഞാനും ചിരിച്ചു. പക്ഷെ അതൊക്കെ ഒരു വക പുഴുക്കത്തു വീണുചിരി. പ്രഭതതാമത്തെ പ്ലോലെ വിളിയത്തു്: തുക്കക്കാന്റെ ചിരി പോലെ വേദസംക്രമമായതു്; തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പോലെ സെന്തുനായതു്; മുണ്ടാലിക്കോണു ത്വരയുടെ ഗംഭീര കളിപോലെ പ്രാണവേദനയോടു കൂടിയതു്.

ആ കഥയെന്നു പറഞ്ഞു കളയാം; മുണ്ടാലുകോണുതോടേതു്. കുറച്ചു കാലങ്ങൾക്കു മുൻപാണു്. അന്നു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലെ ഭഗവതി ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം തുക്കം സർവ്വസാധാരണമായരുന്നു. വീട്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തിൽ മുണ്ടാലിക്കോണുതോർ എന്നൊരു മനുഷ്യനായ മനുഷ്യനാണ് ആണ്ടുതോറും ഗന്ധർവനായി അവതരിക്കാറുള്ളതു്. ഒരു വലിയ വില്ലിൽ തന്മന്ദൻ വേഷക്കാരനെ നല്ലതുപോലെ വശീകര്യപ്പെട്ടു ഒരു ചുറ്റുനാലുതടിക്കുകാരത്തിലേക്കുവെക്കുന്നു. അയാളുടെ കൈകളും കാലുകളും ഇരുപതുവയസ്സിലേയ്ക്കും ബലമായി ചിട്ടിച്ചു കെട്ടിയിരിക്കും. മുഖത്തു് ഒരു

വലിയ കൊക്ക (ചുണ്ടു) വച്ചു കെട്ടുന്നതിനാൽ വേഷക്കാരൻ സംസാരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കോന്നശ്ശാർക്ക് ഇതിലെല്ലാം പ്രതിഫലം വരു നിറച്ചു ചോറാണ്. പ്രസ്തുത തൂക്കിവസം കോന്നശ്ശാർ ഗതധനമായി കെട്ടി യൊരുക്കി ആകാശത്തിലേക്കയർത്തി. പക്ഷെ വാമുക്കുട്ടിയെന്ന ഗതധൻ ചുണ്ടിൽ ഒരു മുറിയ പഴുതാർവ്വം കയറി നേരത്തേ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു സാധുവാൻ കോന്നശ്ശാർ മററാക്കുകയും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. താഴെ നിന്ന് ചെണ്ടക്കാർ മേളം തുടങ്ങി. ആ മേളത്തിനൊത്ത് കോന്നശ്ശാർ പതുക്കെ ഒരു ഇളകിക്കളിച്ചു. നമ്മുടെ വെളുമ്പുരവീരൻ കോന്നശ്ശാരുടെ യഥാർത്ഥ ചുണ്ടിൽ കയറി പിടിച്ചിട്ടു. കോന്നശ്ശാരുടെ അനന്തഗുണം പോയി; അയാൾ പീടിച്ചു തുടങ്ങി. പഴുതാർ കൂടി മുറക്കിത്തുടങ്ങി. അയാൾ കൈകൾ വലിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അമ്പലിലെ ബന്ധങ്ങൾ മുറുകുകയാണ്. കോന്നശ്ശാർ പ്രാണഭാവനയോടെ കാണിക്കുമ്പോൾ മേളക്കാർ കൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊട്ടിത്തുടങ്ങി. ആ സാധുവിന്റെ ഗതധൻ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ കൂടി വല്ല ഭീനശബ്ദവും വെളിയിൽ വരുമ്പോൾ തന്നെയും അതെല്ലാം ആ മേളകോലാഹലങ്ങളിൽ ലയിച്ചു പോയതേയുള്ളൂ. പഴമ പരിചയമുള്ള വലുത്താർ പറഞ്ഞു: “എങ്കോ നോക്കണം! അപ്പോൾ ഈ കോന്നൻ കളി അറിയാൻ വയ്യാഞ്ഞല്ലെ. ഇവന്റെ ഏതു ഗതധൻ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഇവൻ ഇത്ര നന്നായി കളിച്ചിട്ടില്ല.” മുണ്ടോലി കോന്നശ്ശാരുടെ അനന്ത ഗതധൻ കളി അഭിനയിക്കാത്തവർ ആരുമില്ല. പക്ഷെ പ്രാണഭാവനയോടെ വീല്ലും ഒട്ടിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന വീണും കൈകൊലകൾ അടിക്കുന്ന മുണ്ടോലിയുടെ വീത്തുതടിച്ച് കരി നീലിച്ച ചുണ്ടും ഗതധൻ കൊക്കിലെ അന്തേവാസിയേയും കണ്ടപ്പോഴാണ് ആ കളിയുടെ യഥാർത്ഥം എന്തായി

തന്ന എന്ന് ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഒരു ദിവസം നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ നോക്കിവെപ്പാർ കണ്ടു എന്റെ പേരിന്റെ എതിർവരത്താൽ “പ്രത്യേകവസ്തു—മുൻമൻ എന്നെഴുതി വച്ചിരിക്കുന്നത്. വടി പാമ്പായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു രംഗം ഉണ്ട്. പാമ്പു കളിപ്പോൾ താങ്ങാളം വാൽ നഷ്ടപ്പെടാൻ മറ്റും ഉണ്ടെന്ന ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അതൊരു റബ്ബർ പാമ്പായിരിക്കുമെന്ന ഞാൻ കരുതി, എന്തായാലും സ്റ്റാമ്പ് ചെയ്തായിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഒരു മഹമ്മദീയ പ്ലാനാട്ടി ഹിന്ദുവുമായി മൈത്രിസംബന്ധിക്കാനെന്നപോലെ കരിമുക്കന്റെ വസ്ത്രത്തിലുള്ള രണ്ടുതടിയൻ പാമ്പുകളുമായി എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ആ കാഴ്ചയെ കണ്ടു ഞാൻ റെല്ലത്തു വെറുങ്ങലിച്ചുപോയി. ചില ആൺ താങ്ങാൾ എന്റെ ഭയനീയഭാവം കാണുവാൻ, അങ്ങനെ രസിക്കുവാൻ, എന്റെ മുഖത്തേക്കുനോക്കി. ചില പെൺതാങ്ങാൾ എന്നോടു സഹതപിച്ചു. ആ നോട്ടങ്ങളും ആ സമാധാനവാക്കുകളും എന്റെ വർഷവും സംഭ്രാന്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. വേറെ ഒരുവിഭാഗം, അയാളും ഒരു താങ്ങാണ്, അതുപോലെയുള്ള വേറൊരു പാമ്പു താരം, ഗംഗാവതരണം എന്ന ചിത്രം ഹീലിം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ശിവന്റെ രോഷം എടുത്തിരുന്ന മി: സി. വി. വി. പന്തലുവിനെ കടിച്ചുകൊണ്ടു എന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാൻ കിടക്കി വിറച്ചു. എങ്കിലും ആ വിറയൽ പുറത്തു കാണിക്കാതെ എനിക്കു പാമ്പുകളെ അശേഷം ഭയമില്ലെന്നും പാമ്പുപിടി എന്റെ ഒരു മോഹനീയമെന്നും ഒരു നല്ല പാമ്പിന്റെ കഴുത്തിൽ കടന്നു പിടിക്കുന്നതിനു കൂടുതലായി സന്തോഷപ്രദമായ ഒരു വസ്തു എന്നിങ്ങനെ വേറെ ഇല്ലെന്നും, പാമ്പിനെ എടുക്കേണ്ടിവന്ന എന്റെ ദുർദ്ദശയെപ്പറ്റി എന്നോടു സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു സുപ്രസിദ്ധ പെൺതാരത്തിനോടു ഞാൻ തട്ടിവിട്ടു.

സ്റ്റാലിനോയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. പാമ്പിനെ എടുക്കേണ്ട സമയമായി. എന്റെ കയ്യിലായിപ്പോയി അത് പതിവിൽ കൂടുതലായി താരങ്ങളും അതാരങ്ങളും സ്റ്റാലിനോയ്ക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ എല്ലാം എന്തെന്നോക്കി. ഞാൻ പാവം നെ നോക്കി. നാലിടയോളം നീളമുള്ള ഒരു കരി തൂറൻ മുൻപാൽ ഒരു നെഞ്ചാടൻ വരും അതിന്റെ പത്തിയുടെ വീതി. അളക്കുക വയസ്സുനാണ്. പക്ഷേ വയസ്സുനായും ചെറുപ്പക്കാരനായും മുൻപാൽ മുൻപാലേ. ഞാൻ അതും കാണാതെ നെടുതാ നൊന്ന നിശ്ചയിച്ചു. മദ്രാസിലേക്ക് എന്നെ വലിച്ചിഴ്ത്ത തലയിലെഴുത്തിനേപ്പറ്റി ഞാൻ ചേദിച്ചു; മണ്ണാറ്റാലയിലെ സപ്പ്തൈവ അളെ സൂരിച്ചുകൊണ്ട് ആ പാണ്ടിപ്പാമ്പിനെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണ എന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പാമ്പിനെ അതിന്റെ മെറ്റാഗോളാ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് അതിനെ നോക്കാനെ വേറെയൊരാൾത്തെയും നോക്കിനില്ക്കുമെന്നുള്ള ധാരാളങ്ങളെ നിർദ്ദേശം എനിക്കുകിട്ടി. പാവം നെ എടുക്കുന്നതുംപോലും, അതിനെ, നോക്കാനെ നില്ക്കണം പോലും! അത് എന്നെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ എന്ന്! ഞാൻ ആ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു. അവിടെയും വന്നപ്പോൾ ഒരു കയ്യിലായി! ഉള്ളുകൂട്ടൽ കൊണ്ട് വിഷമിച്ച പാവപ്പാലൻ എന്റെ കൈയിലെ രോമപ്രാപ്തത്തിൽനിന്നും നിർദ്ദേശമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിയപ്പം തുളക്കുക അതിവേഗം നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. ആ താങ്ങിന്റെ സേനയുടെ സ്വർണം, എന്റെ ദേഹത്ത് ഒരു കിട്ടി ഉണ്ടാക്കിയെന്നു മാത്രമല്ല, എന്നെ ഷൂട്ടിച്ചിട്ടു കളയുകതന്നെ ചെയ്തു. പാമ്പിനെ കണ്ടതായി നടിക്കാതെ അല്പനേരം നിന്നിട്ട് ചെട്ടെന്ന് പാവംകൊണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു നാടിച്ച് താഴെത്തൂണിയിലൊന്നെന്നാണ് ധാരാളങ്ങളെ നിർദ്ദേശം. ഞാൻ ആ നിർദ്ദേശം

തെളിയിൽ അനുസരിച്ചു ഒരിക്കലേയ്ക്കും മതിയല്ലോ, അതു തന്മയത്വത്തോടുകൂടി നാട്ടുമായി തിടങ്ങമല്ലോ എന്നു കരുതി ഞാൻ ആ താങ്ങിനെ ഉറക്കോടെ നിലത്തേക്കൊരേരുകൊടുത്തു. പക്ഷേ അവിടെയും നിലച്ചില്ല എന്റെ ഗ്രഹപ്പിഴാസംസ്ഥി. പാമ്പിനെ എന്തെങ്കിലും കയ്യിൽ ക്യാമറായുടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചു പോയി. ഒരു റീറോക്ക്, ആ മംഗത്തിനെ ഓരോ വർത്തനം. വേണമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ ജീവനിൽ പകുതി എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ഏറിൽ കോപാകലനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നാഗപ്രാപ്തനെ വീണ്ടും എടുക്കാൻ ചെന്നാൽ അയാൾ എന്നെ കടിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയം. പിടിക്കാതിരിക്കുവാൻ മാറ്റംവരില്ല. ഞാൻ വീണ്ടും മണ്ണാർശാലയിലെ സപ്പ്താലാൻ സൂരിച്ചുകൊണ്ട്, മണ്ണാർശാലയ്ക്കുള്ള കാത്തിരിക്കലിലും എനിക്കു വീടുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് നാട്ടുകാരായ എന്നെ ആ കരിമുൻപന്റെ രോഷാഗ്നിയിൽനിന്നും പരിരക്ഷിച്ചു കൊള്ളണമേ, എന്നൊരു ചെറിയ ശുപാർശ പ്രാർത്ഥന നടത്തി. ആ പ്രാർത്ഥന സപ്പ്താലാൻ കേട്ടുകൊണ്ടോ, നമ്മുടെ താങ്ങിന്റെ വാർദ്ധക്യം കൊണ്ടോ, നല്ല മനസ്സുകൊണ്ടോ എന്നോ അയാൾ എന്നെ ഭംഗിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഉഷ്ണമാറിയിരിക്കാത്ത ഇന്നുനോക്കിയതെന്നതിൽ എനിക്ക് 105 ഡിഗ്രിപനി ഉണ്ടെന്നു കാണുമായിരുന്നു. ഏതായാലും ഞാൻ തെളിയിൽ മാത്രമായി എന്റെ പാവപ്പിടിക്കൽ അവസാനിപ്പിച്ചു. സങ്കടം അതിലൊന്നുമല്ല. ഞാൻ ഇത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ച പാവം റബ്ബർപാവം എന്നെ ഇന്നും ചില കണ്ണാടികൾ, ദ്രോഹികൾ, കണ്ണിൽ ചോരയ്ക്കൊത്തവർ വിശ്വസിക്കണം! ഇതാലാൻ അവർക്ക് എന്തൊരു ശിക്ഷയാണോടോ കൊടുക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഇന്ത്യൻ റിലീഫ് ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം.

(അംഗങ്ങളുടെ ബാഹ്യത തീവ്രപ്പെടുത്തി ബ്രി: ഇൻഡ്യയിൽ രജിസ്ട്രാക്കുചുരുട്ടി.)

ഫെഡ് ആഫീസ്

ബ്രാഞ്ചുകൾ:

മദ്രാസ്.

സബ് ആഫീസ്

കൊല്ലം, തെങ്കാശി.

തങ്കശ്ശേരി.

ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലും ഏജൻസിയുണ്ട്.

കറൻഡ് അക്കൗണ്ടുണ്ട്

സമ്പന്നന്മാർക്കും വ്യാപാരികൾക്കും വ്യവസായികൾക്കും തുടങ്ങാം. നിത്യവും കണക്കിൽ മിച്ചമുള്ളതുകയും മറ്റും 1ൽ രേഖപ്പെടുത്താം.

ഹോം സേവിംഗ്സ്

അക്കൗണ്ട് നിത്യവും കണക്കിൽ മിച്ചമുള്ള നിക്ഷേപത്തുകയും മറ്റും 3 ശതമാനം കൂടുന്ന പലിശ നൽകുന്നു. പെൻഷന്റെ പണം വാങ്ങാനുള്ള പ്രത്യേക ഗുണവും ഉണ്ട്.

സ്ഥിരനിക്ഷേപം

6 മാസം, 12 മാസം, 18 മാസം, 24 മാസം എന്നീ കാലാവധിക്ക് സ്ഥിര നിക്ഷേപങ്ങൾ വളരെ പ്രായോജനകരമായ വ്യവസ്ഥകളിനകത്ത് സ്വീകരിക്കുന്നു. വ്യാപാരങ്ങൾക്ക് ആവശ്യപ്പെടുക.

ചുരുങ്ങിയ കാലാവധിക്കുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് വർഷത്തിന് 3 1/2 ശതമാനം പലിശ കൊടുക്കുന്നതാണ്.

സ്വപ്നം പണയത്തിന്റേയും മറ്റ് നല്ല ഇഴുപ്പുകളിന്റേയും പണം കടം കൊടുക്കപ്പെടും.

മറ്റെ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും ആഫീസിൽ അന്വേഷിക്കുക.

ഡി. കെ. തോമസ്സ്, ബി.എ., ബി.എൽ., ബി. കോ.,

മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ

ഡി. മരിയ്യാപാക്യം,

മാനേജർ.

എസ്. ജി. ശർമ്മ ബ്രദേഴ്സ്.

കുന്തളം കവിയോജ്ഞ

എ.പി.എൽ.സെൻ. & എൻ.എൻ.സെൻ കമ്പനി ഏജൻസി
പഴവങ്ങാടി, കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം.

അശ്വതി
സാധനം

നാഡിക്കീന്നും, ധാതുക്കളിന്നും, ഭ്രമം, ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം മുതലായ രോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ശമിപ്പിക്കുന്ന ഏകമഹത്തമധി.

കുപ്പി ഒന്നിന് വില
രൂപം 1½.

வெங்கடாசலம், என். சி. மணி,

മാന്യരെ!

[illegible]

സ്റ്റാമ്പുസഫിതം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ

(മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ് ഈ ഭാഷകളിലുള്ള ഒരുക്കത്തിലുള്ള വിവരപ്രദിക അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

N. B. പ്രത്യേക നിബന്ധനയിൽ എല്ലായിടത്തും ഏജന്റുമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

In
Anaemias
General Debility
& Convalescence
etc.,

S.G.A. Pharmacy

BLOOD-IN-DRAKSHA

BEST GENERAL
TONIC & RESTORATIVE

Blood-in-Draksha

infuses new rich blood into your system. It is highly recommended for cases of Anaemia, Convalescence, Sleeplessness, Night Fever, Loss of Appetite, General Debility, etc. Blood-in-Draksha is exceptionally beneficial for women during pregnancy and lactation.

Malaerex Pills.

Infallible remedy for all kinds of Malaria. Cure even of most chronic and obstinate malaria guaranteed

Bittex° Pills.

Sure remedy for involuntary night emissions.

Sulphurin.

Cures all kinds of skin diseases. Purifies the blood and beautifies the skin.

Available at all Chemists.

Stockists in Trivandrum City.

M/s. The Travancore Co-operative Medical Stores,
Limited.

„ M. V. Ganapathy Iyer & Sons

„ C. Arunachalam & Co

ദി ക്യാപ്പിറ്റൽ ടെന്റലിക്സിറ്റാലയം, **THE CAPITAL DENTAL HALL**

മെയിൻ റോഡും, കൊല്ലം.

ബ്രാഞ്ച്, കായംകുളം.

ഡാക്ടർ എ. ബി. അയ്യപ്പൻ എസ്. ഡി. എസ്. സി.

അസംബലമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും
 എററും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ വിദഗ്ദ്ധമായി ചികിത്സിച്ചു ഭേദപ്പെടുന്നതിന്നും പുറമെ കേടുവന്ന പല്ലുകൾ യാതൊരു വേദനയും കൂടാതെ എട്ടു മുപ്പതു രുസ്സുവരെയുള്ള അത്യുന്മുഖമായ പരിഹാരങ്ങളായ പാശ്ചാത്യോപകരണങ്ങളാൽ സൗജന്യമായി വല്ലക്കൊടുക്കുന്നു. കൂടാതെ പല്ലുകൾ സ്വർണം, വെള്ളി, പ്ലാറ്റിനം, സ്വർണ്ണ, വെള്ളി, പ്ലാറ്റിനം, സ്വർണ്ണ മുതലായവകൊണ്ട് എത്രയും പ്രയോജനപ്രദമായി അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം.

എറ്റിരകാലത്തെ ചികിത്സാപരിചരംഗങ്ങൾ ചെലുത്തുന്നതിനുള്ള അസ്സഹായകമായ മാനുഷികതയുടെ വിമോചനം കിട്ടിയിട്ടുള്ള സമാജികരിൽ ഒരാളായിട്ടുള്ള അങ്ങനെയുള്ള ചികിത്സാകൈപ്പുണ്ണത്തെയും അസംബലമായ ഇനമുന്തികളുടെ മഹത്വത്തെയും തിരിച്ചറിവ് പരിശീലിപ്പിൻ.

N. B. മറ്റേ പേര്ക്ക് അഥവാ പേരായിട്ടുള്ള ഒരു മഹാരോഗത്തെ ചികിത്സിച്ചു ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏതാലും നവീനമായ വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ ലഭിക്കുന്നതാണ്.